Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλλάξουν : ὁ *Ἀπόγονος* τοῦ *Νέστορος* μὲ τὴν *Κόρην* τοῦ *Στρυμῶνος*, *Μέμφιδα*, *Παμπόνηρον Κατεργάρην*, *Θερινὴν Βροχὴν* καὶ *Ξενιτευμένον Σινωπέα*.—ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὸν *Ὑψιπέτην Ἀετὸν*, *Μαύρην Προσωπιδοφόρον* καὶ *Ἄσμα Νηρηΐδος*· — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὴν *Ἀθῶαν Καρδίαν*, *Βίσμαρκ* καὶ *Μυστυριώδη Φύσιν*.—τὸ *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ* μὲ τὸν *Σίρ-Λὰ-Φαλουάζ*, *Ἀνεμοζάλην*, *Ἀθβακούμ*, *Ὠχρὸν Λυκόφως* καὶ *Ὀβελίσκον τῆς Κλεοπάτρας*.— ἡ *Βασίλισσα τῶν Αἰθέρων* μὲ τὴν *Ἀμαρυλλίδα*, *Ἀθῶαν Καρδίαν* καὶ *Κόρην τοῦ Μορτᾶ* — τὸ *Τα πειτὸ Γιασεμὶ* μὲ τὸ *Λευκὸν Κρῖνον*, *Ἐρυθρὸν Νέφος* καὶ *Τυδέα*.— ὁ *Ἄγγελος Χαρᾶς* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*. *Ζωηρὰν Φλόγα*, *Κίτρινο Ντόμινο* καὶ *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας*.— τὸ *Μολὼν Λαβὲ* μὲ τὴν *Πειραϊκὴν Ἄβραν* καὶ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*.— ὁ *Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς* μὲ τὴν *Ὀνειροπόλον Ψυχήν*, *Ἑπτακατέργαρον Σάμιον* καὶ *Ἄνθος τοῦ Μαΐου*.— ἡ *Θερινὴ Βροχὴ* μὲ τὴν *Ἑκάτην*, *Σὶρ-Λὰ-Φαλουὰζ*, *Ἀρχιναλαμπουριστήν*, *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ* καὶ *Ἀθῶαν Καρδίαν*· ἡ *Ἀμαρυλλὶς* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν τῆς Κρανάης*. *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας*, *Φιλέρημον Ἴον* καὶ *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*.—ὁ *Ὑποκόμης τῆς Βραζελώνης* μὲ τὴν *Ἐσμεράλδαν* καὶ *Ῥακοσυλλέκτην τῶν Παρισίων*.— τὸ *Θεσσαλικὸν Ἄνθος* μὲ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, *Μικρὰν Ἀκανθυλλίδα* καὶ *Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην*.— ὁ *Σταυρὸς τῆς Θαλάσσης* μὲ τὴν *Σκόνην τῶν Ἀθηνῶν*, *Γλυκύλαλον Ὄνον*, *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν*, *Χλόην τῆς Θαλάσσης* καὶ *Ἀγνο Περιστεράκι*.— ἡ *Πολύγωμος Χρυσαλλὶς* μὲ τὴν *Ὀνειροπόλον Ψυχήν*, *Μελαγχολικὴν Σελληνολάτριδα*, *Κουασιμόδον*, *Φωγάρο τῆς Εὐγενίας* καὶ *Νοσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα*.— ἡ *Κόκκινη Ἐξοχὴ* μὲ τὴν *Ῥοδόχρουν Βιολέττα* καὶ *Χιονισμένον Μάϊον*.—ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* μὲ τὴν *Ἀμαρυλλίδα*, *Ῥοδίαν Κυνηγέτιδα*, *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν*, *Ξανθὴν Μαυρομμάταν* καὶ *Παρισινὸν Ἀριστοκράτην*.— ἡ *Ζούρλια - Μούρλια* μὲ τὸ *Σερπαντέν*, *Ἑκάτην*, *Κεντρί*, *Σοῦρτα-Φέρτα* καὶ *Ἐρρῖκον Μασσαί*.— ἡ *Ὀρεὰς τῆς Χίου* μὲ τὸν *Χιακὸν Οὐρανὸν* καὶ *Χιακὸν Ὁρίζοντα*.— ὁ *Ῥόδιος Δύκιμος* μὲ τὴν *Φωσφορίζουσαν Θάλασσαν*, *Νοσταλγὸν τῆς Θαλάσσης*, *Ἡρωΐδα τοῦ Ζαλόγγου*, *Ἐξόριστον Ἑλληνα* καὶ *Ἀγνὴν Φιλίαν*.— ἡ *Ἐφεσία Κόρη* μὲ τὴν *Κόρην τοῦ Μορτᾶ*, *Τρεμοσβῦνον Ἀστέρι*, *Γλυκύλαλον Ὄνον* καὶ *Ψάραν - Ἰσόλαν*.— ἡ *Ἐφεσιακὴ Μαργαρίτα* μὲ τὸν *Ἄγγελον Αὐγερινόν*, *Αἰ-Λάϊφ τῶν Πατησίων* καὶ *Φροῦ-Φροῦ*.— ὁ *Ἐραθρὸς Σταυρὸς* μὲ τὴν *Ἄβραν τοῦ Πηλίου*, *Διονυσιάδα Πηγήν*, *Ἀάλιαν*, *Δρῦν τοῦ Παρνασσοῦ* καὶ *Σοῦρτα - Φέρτα*.— ὁ *Σιδ* μὲ τὴν *Τραγιάσκαν*, *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν*, *Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου*, *Χιακὴν Πανσέληνον* καὶ *Κεντρί*.— τὸ *Σοῦρτα-Φέρτα* μὲ τὸν *Ἀθβακούμ*, *Ἄνθος τῆς Ὑπομονῆς*, *Ἀριστοκράτιδα Ρουμανίδα*, *Ἀφρικανικὸν Ἥλιον* καὶ *Ἀμαρυλλίδα*.

Εἰδοποιοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν, ὅτι ἂν δὲν ἀποδώσουν τὰ ὀφειλόμενα τετράδια, δὲν θὰ ἴδωσι τοῦ λοιποῦ δημοσιευομένας προτάσεις των περὶ νέων ἀνταλλαγῶν. Κατὰ τὸ ληφθὲν γενικὸν μέτρον θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὸ ἑξῆς προτάσεις μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀφείλουν κανὲν τετράδιον.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : *Λευκὸν Κρῖνον* (αὐτὸ ἐννοεῖται· ἦτο δλωδιόλου περιττὸν καὶ νὰ το γράψῃς· ἄλλως τε διάβασε τὶ γράφω εἰς τὴν ἀρχήν·) *Μονοσάνδαλον Ἰάσωνα*, *Ἄβραν τῆς Κερκύρας* (πολλοί μου το ἔγραψαν, ἀλλὰ ὄχι, ὄχι, ἡ *Ἑκάτη* δὲν εἶνε ἡ *Ἀμαρυλλίς*·) *Δρῦν τοῦ Κάμπου* (ἔστειλα Τιμαλφάλογον· αἱ περὶ ὧν μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτριαι· εὐχαριστῶ διὰ τὰς φιλοφρονήσεις καὶ τὰς ἐνεργείας·) *Πασίμαχον* (ἄ, ὄχι, νὰ μὴν «παραγκωνίζῃς» τὸς συμβουλὰς τῶν ἰατρῶν· τώρα εἶσαι καλά;) *Ἐσπερινοῦλαν* (βεβκίος, δὲν μου γράφεις πολὺ συχνά, ἀλλὰ ἡ δικαιολογία σου δὲν εἶνε καλή· ἴσα-ἴσα ἐπειδὴ δὲν ἔχεις εὐκολίαν περὶ τὸ γράφειν, πρέπει νὰ μου γράφῃς διὰ νὰ την ἀποκτήσῃς καὶ μὴ φοβᾶσαι ὅτι θὰ μου γίνῃς ποτὲ βαρετή·) *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* (μὰ τὶ εἶνε πάλιν αὐτὰ τὰ παράπονα ; εἶμαι περίεργη!) *Κυκλαδίτην* (ἔστειλα· εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ξεσπάθωμα·) *Κυκλαμιὰν* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν λύσιν τῆς Μαγειᾶς· . . . Φωτογραφίας, ἂν καὶ μοῦ την εἶχαν στείλῃ καὶ ἄλλοι· ὁ χειμὼν ἔχει τόσα καλά, ὥστε πρέπει νὰ τῳ συγχωρῶμεν τὲς χιονίστρες·) *Φ. Π. Φλωρίδην* (ἡ ἐπιστολή σου ἐλήφθη καὶ τὸ βραβεῖον ἐστάλη·) *Κλεῖδα τοῦ Πόντου*, *Μελιχρὰν*, *Ἀκτῖνα* (εἰς τὸ προσεχές·) *Νῖκον Κατερινόπουλον* (εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν σε κατέταξα·) *Πίθηκον τοῦ Βορνέου* ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ἑορτῶν· μὴ λέγῃς ὅμως «ὄχλος» ἀλλὰ «λαός»· διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα μας ὄχλος δὲν ὑπάρχει· ἔστειλα ἀγγελίαι καὶ περιμένω·) *Τριπτόλεμον*, *Πειραϊκὴν Νύκτα*, *Διαβολάκι τοῦ Πειραιῶς*, *Κυπροῦν Βόσπορον* (ἀλήθεια, ὅ τι καὶ νὰ εἴπῃ κανεὶς διὰ τὴν μαγείαν τοῦ Βοσπόρου εἶνε ὀλίγον· ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ σ' ἐμποδίζῃ νὰ μου γράφῃς συχνότερα· ὑπάρχουν τόσα ἄλλα θέματα!) *Κόκκινο Καπελάκι* (ἔστειλα τὴν κάρταν σου εἰς τὸν Ἀνανίαν·) *Πεπρωμένον*, *Κάρμεν Σύλβα*, *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν* (σοῦ εὔχομαι καλὰς προόδους·) *Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως* ([Ε] ἐγέλασα μὲ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ὄρεως· καὶ τὶ ὡραῖα πού το περιγράφει! ὅ,τι ἔστειλες ἐλήφθη·) *Πάραλον* (ἔστειλα· πολὺ χαίρω ποῦ θὰ μου γράφῃς τακτικά·) *Βροντὴν τοῦ Διός*, *Ἀρχιναλαμπουριστὴν* ([5Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἑορτῆς· τοῦ Συνδέσμου τῶν Σπετσιωτῶν· χαίρω διότι εἶ, τὰς Σπέτσας ἐγνωρίσθης καὶ μὲ τὸν συνεργάτην μου κ. Γεννοῦκον·) *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ*. *Ἄγγελον Χαρᾶς*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* (ἔ, εἶσαι τὶ ἀνυπόμονος ποῦ εἶσαι;) *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι*, *Θεσσαλικὸν Ἄνθος*, *Ἀρίσταρχον Τσοπανέλην* (ἔστειλα· χαιριτισμοὺς εἰς τὴν ἀδελφήν σου·) *Σὶρ-Λὰ-Φαλουὰζ* (ἤθελα πολὺ νὰ σ' εὐχαριστήσω ἀλλὰ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεσαι, δὲν εἶνε, — ὡς νομίζεις ἴσως, — ἀγόρι, καὶ δὲν θὰ ἠμποροῦσε ἴσως νὰ δεχθῇ τὸ δῶρόν σου· ὅσον διὰ τὴν δευτέραν πληροφορίαν, δὲν ἔχω συνδρομήτριαν μὲ τοιοῦτον ὄνομα·) *Ν. Ζαλοκώσταν*, *Νεραΐδαν τῶν Σπετσῶν* (βέβαια, ποῦ νὰ εὕρῃς καιρὸν μὲ τόσας ἑορτάς, μὲ τοὺς ὁμίλους, μὲ τοὺς Συνδέσμους κτλ.) *Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου*, *Πλησιφαῆ Σελήνην* (ἔλαβα εὐχαριστῶ·) *Θάμυριν τὸν Φιλάμμωνος* (ἡ παραγγελία σου ἐξετελέσθη· γράψε μου·) *Νιαγάραν*, *Βεατρίκην*, *Κωνσ. Β. Παπαδόπουλον*, *Λαμπρὸν Κιθαρῳδόν*, *Γρυνιαρόγατον*, *Ἀπολεσθέντα Παράδεισον*, *Αἰθέρα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *14 Σεπτεμβρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἑκάστης ὅρος 10 λέξεις, ἤτοι δὲ καὶ οἱ ὀλιγώτερα ἢ 10 πληρώνονται ὡς 10 λέξεις.]

Εὐχαρίστως ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια παντὸς εἴδους καὶ πάσης χώρας.—Διεύθυνσις : Jourdain P. Crystallidès, Regie Ottomane des Tabacs, á Gistimoni (Turquie d'Asie) (Β—64)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια παντοχόθεν. — Βασιλικὴ Λουκάκη, ὁδὸς Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, Πειραιεύς. (Β—65)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Νοεμβρίου

Ὁ κάμνῃ τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράφω· τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐραρείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

427. Λεξιγρίφος.

Ἕνας φθόγγος μ' ἕνα γράμμα
Καὶ τι ἴδιον δειλίας
Ἀπαρτίζουν ἐν τῷ ἅμα
Κάποιον ἥρωα τῆς Τροίας.

Ἐστάλη ὑπὸ Παν. Ν. Προεστοπούλου

428. Συλλαβόγριφος.

Δύο μόρια ἑνόνω
Κ' εὐθὺς βλέπω κι' ἀπορῶ :
Τίποτε δὲν κατορθόνω
... Παρὰ τρύπα 'ς τὸ νερό ! !

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

429. Στοιχειόγριφος.

Ἕνα τῶν Ἀργοναυτῶν
Τοῦ τραχήλου ἂν στερήσῃς,
Παρευθὺς θὰ σχηματίσῃς
Μίαν, λύτα, τῶν λιμνῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ Παν. Ν. Προεστοπούλου

430. Ἀναγραμματισμός.

Δέμα θᾶνε μαγικόν ..
Γιατὶ ἂν το ξεδιπλώσῃς,
Ἐπὶ στιγμὴ θὰ φανερώσῃς
Μίαν τῶν βασιλισσῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

431. Τρίγωνον.

1—3. Ξένη πόλις, ἐργαλεῖον καὶ μιὰ πρόθεσις [κοινή :
Εἰς τὰ πρῶτα τοῦ τριγώνου ταῦτα ὁ λύ- [της θὰ εὑρῇ.
4. Καὶ 'στὰ δύο τελευταῖα, πρῶτον ὄνομα [πλανήτου,
5. Καὶ κατόπιν, ὡς συνήθως, γραμμ' ἀ- [πλοῦν τοῦ ἀλφαβήτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

432. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον.

1. Τὸ πρῶτον εἶνε ὄνομα ἀρχαίας ἱερείας.
2. Τὸ δεύτερον ζωύφιον μικρὸν μὰ βλαβερόν.
3. Λώρα γνωστὴ τὸ τρίτον μου τῆς πάλαι Γερμα- [νίας,

Καὶ γίνεται Κυβόλεξον μ' αὐτὸ Συλλαβικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

433-437. Μαγικὸν Γράμμα.

Ἀνταλλάσσοντες *δύο* οἱαδήποτε γράμματα ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' *ἑνὸς* ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσατε ἄλλας τόσας λέξεις, *ἀλλὰ πάσης ὁμοειδεῖς*.

Ἀσία, κλιτύς, ἀχρεῖος, μάντις, νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

438-439. Λογοπαίγνια.

Ἐὰν λάβῃ τις δύο μέλη,
Τῶνα 'ς ὁποιο δένδρο θέλει,
Καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰς πόλεις
Βρίσκει, ἂν κυττάξῃ μόλις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παριστερίας

440. Διπλῆ γριφῴδης Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ τῶν πέντε λέξεων, τὰς ὁποίας εὑρίσκει τις λύων τὸν γρῖφον, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον βασιλέα, τὰ δὲ τελικὰ πτηνὸν ὑδρόβιον :

ἷς N
ἷς ἷς N N
Σ — οἱ — ὶ ὅτ ἷς N στῇ N A.
ἷς ἷς N N
ἷς ἷς N N

Ἐστάλη ὑπὸ Παν. Ν. Προεστοπούλου

441 Γρῖφος παραστατικός.

Ἄρθρον ἀδέτερον.	Ἐθνικὸν ἀρσενικὸν	Σύνδεσμος συνητικός	Ἀπαρέμφατ. ἐνεστώτος.
Πρόθεσις μονοσύλλ.	Ἀντωνυμ. ἐρωτηματική.	Πρόσωπον ἀγαπητόν.	Ζῷον κατ' αἰτιατικήν.

Ἐστάλη ὑπὸ Παν. Ν. Προεστοπούλου

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ον — Ἐν Ἀθήναις, 28 Σεπτεμβρίου 1902 — Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 39

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιʹ. (Συνέχεια)

Ἐφ' ὅσον ἀνῆρχοντο, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσεχώρει διὰ τῶν φυλλωμάτων, καὶ ἀπὸ τὰ διάκενα αὐτῶν ὠλίσθαινον μερικαὶ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τὸν ὁποῖον ὁ Κάμης καὶ οἱ σύντροφοί του εἶχον στερηθῆ ἀφ' ἧς ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ρίου Γιοχάουζεν.

Ὁ Μὰξ Οὐμπὲρ θὰ ἦτο πολὺ κακῆς πίστεως ἄνθρωπος, ἐὰν ἠρνεῖτο νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι, ὡρισμένως ἡ περιπέτεια αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκπληκτικῶν περιπετειῶν . . .

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνάβασις, —εἰς ὕψος ἑκατὸν περίπου ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, — φαντασθῆτε ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς των, ὅταν εἶδον νὰ ἐκτείνεται ἐμπρός των, ὑπὸ τὸ ἄνω ἥμισυ μέρος τῶν δένδρων ἓν δῶμα εὐρύ, μία πλατεῖα, δαψιλῶς φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας! Ὑπεράνω αὐτῆς ἐσχηματίζαν θόλους αἱ πράσιναι τῶν δένδρων κορυφαί. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της ἦσαν παρατεταγμέναι μὲ κάποιαν τάξιν καλύβαι, ἀπὸ πλίνθους καὶ ἀπὸ φύλλα, σχηματίζουσαι δρόμους, τὸ δὲ σύνολον ἀπετέλει χωρίον, ἱδρυμένον ἐπὶ ἐκτάσεως τόσον μεγάλης, ὥστε δὲν ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ ἀμέσως τὰ ὅριά της.

Ἐδῶ περιεφέρετο πλῆθος ὄντων, ὁμοίων πρὸς τὸν προστατευόμενον τοῦ Λάγκα. Ἡ στάσις των, παρεμφερὴς πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐμαρτύρει ὅτι εἶχαν τὴν συνήθειαν νὰ περιπατοῦν διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ἑπομένως ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου ὄ ρ θ ι ο ς (erectus), διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἰατρὸς Εὐγένιος Δυμπουᾶ ὠνόμασε τοὺς πιθηκανθρώπους, τοὺς ἀνακαλυφθέντας εἰς τὰ δάση τῆς Ἰάβας, καὶ τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων διαμέσων τύπων μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πιθήκου, συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου. *)

Οἱ ἀνθρωπολόγοι λέγουν, ὅτι τὰ ἀνώτερα τῶν τετραχείρων τῆς πιθηκικῆς κλίμακος, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν περισσότερον μὲ ἄνθρωπον, διαφέρουν ἐν τούτοις κατὰ τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτό : ὅτι ὅταν τρέχουν, ὅταν τρέπονται εἰς φυγήν, μεταχειρίζονται καὶ τὰ τέσσαρα μέλη των. Ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν ἠδύνατο, φαίνεται, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν κατοίκων τοῦ ἐναερίου χωρίου.

Ἀλλ' ὁ Κάμης, ὁ Μὰξ Οὐμπὲρ καὶ ὁ Τζὼν Κόρτ, ἠναγκάσθησαν νὰναβάλλουν δι' ἀργότερα τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διότι τὰ ὄντα ἐκεῖνα, —εἴτε ἦσαν εἴτε δὲν ἦσαν διάμεσοι τύποι μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζῴου, — συνωμιλοῦντα εἰς γλῶσσαν ἐντελῶς ἀκατάληπτον, τοὺς ὤθησαν πρὸς μίαν καλύβην, ἐν τῷ μέσῳ πλήθους, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκύτταζε χωρὶς μεγάλην ἔκπληξιν. Μία θύρα ἐκλείσθη ὄπισθέν των, καὶ αἴφνης εὑρέθησαν φυλακισμένοι.

— Λαμπρά! ἐξαίρετα! ἀνέκραξεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ μ' ἐκπλήσσει περισσότερον, εἶνε ὅτι τὰ ὄντα αὐτὰ δὲν φαίνονται ἔκπληκτα ποὺ μας βλέπουν.

— Μένει νὰ μάθω-

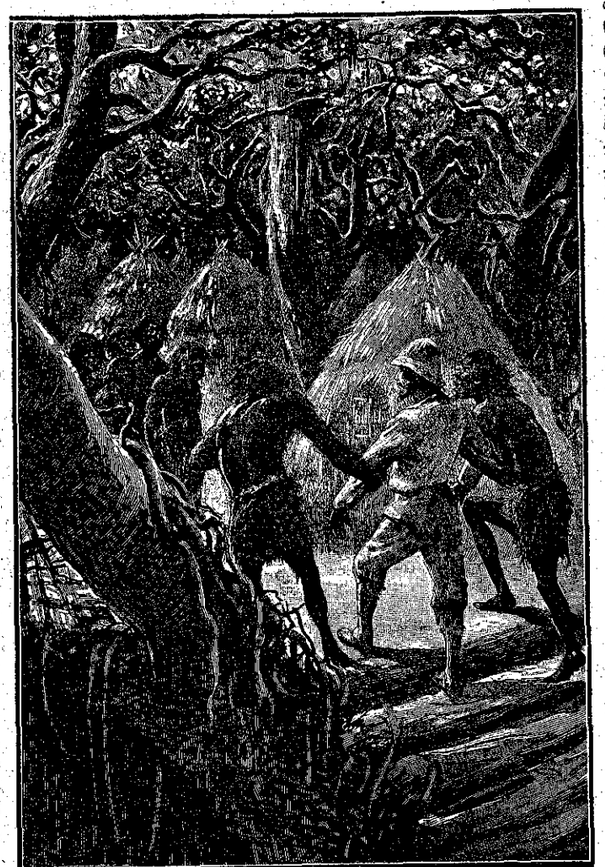

« Φαντασθῆτε ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς των ... » (Σελ. 297, γʹ.)

*) Εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Σουμάτρας, ὁ ὀλλανδὸς Εὐγένιος Δυμπουᾶ, στρατιωτικὸς ἰατρὸς ἐν Βαταβίᾳ, ἀνεῦρεν ἓν κρανίον, ἓν μηρικὸν ὀστοῦν καὶ ἕνα ὀδόντα, καλῶς διατηρούμενα. Ἐπειδὴ ἡ χωρητικότης τοῦ κρανίου ἦτο πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ μεγαλητέρου γορίλλα, κατωτέρα δὲ ἀπὸ τὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁ. αὐτὸ ἐφαίνετο πραγματικῶς ὡς τὸ διάμεσον μεταξὺ ἀνθρωποειδοῦς καὶ ἀνθρώπου. Διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη ἀνακάλυψις, νεαρὸς ἀμερικανὸς ἐπιστήμων, ὁ ἰατρὸς Βάλτερς, ἀνέλαβεν ἐπιστημονικὸν ταξείδιον ἀνὰ τὴν Ἰάβαν, δαπάναις τοῦ δισεκατομμυριούχου Βάνδερμπιλτ. (Σ. τ. Σ.)

μεν, ὑπέλαβεν ὁ Τζὼν Κόρτ, ἂν ἔχουν καὶ τὴν συνήθειαν νὰ τρέφουν τοὺς αἰχμαλώτους των.

— Ἢ μήπως ἀπεναντίας συνειθίζουν νὰ τρέφωνται μὲ αὐτούς! προςέθεσεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ.

Καὶ τῳόντι, ἀφοῦ τὰ ἄγρια φῦλα τῆς Ἀφρικῆς, οἱ Μουμπουττοῦ καὶ ἄλλοι, ἐπιδίδονται ἀκόμη εἰς τὴν ἀνθρωποφαγίαν, διατὶ τὰ ὄντα αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν πολὺ κατώτερά των, νὰ μὴ ἔχουν τάχα τὴν συνήθειαν νὰ τρώγουν τοὺς ὁμοίους των; ἢ τοὺς σχεδὸν ὁμοίους των;...

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ὅτι ἦσαν ἀνθρωποειδῆ ἀνωτέρου εἴδους ἀπὸ τοὺς οὐραγγοτάγγους τοῦ Βορνέου, τοὺς σκιμπαζῆδες τῆς Γουϊνέας καὶ τοὺς γορίλλας τοῦ Γάβωνος, τὰ μᾶλλον ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν ἄνθρωπον τετράχειρα, τοῦτο ἦτο ἀναντίρρητον. Πραγματικῶς, ἐγνώριζαν νὰνάπτουν πῦρ καὶ νὰ το μεταχειρίζωνται εἰς διαφόρους οἰκιακὰς χρήσεις· παράδειγμα ἡ πυρά, ἡ ἀναφθεῖσα κατὰ τὴν νύκτα τῆς πρώτης σταθμεύσεως, καὶ ἡ δᾷς τὴν ὁποίαν περιέφερεν ὁ ὁδηγὸς ἀνὰ τὰς σκοτεινὰς ἐρημίας. Καὶ τότε ἐπῆλθεν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἡ σκέψις, ὅτι τὰ φῶτα ἐκεῖνα, τὰ κινούμενα, τὰ ὁποῖα εἶδον ἐκ τοῦ γηλόφου τῶν ταμαρινεῶν πιθανὸν νὰ εἶχον ἀναφθῆ ἀπὸ τοὺς παραδόξους τούτους κατοίκους τοῦ Μεγάλου Δάσους.

Τῇ ἀληθείᾳ, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πιστεύσῃ, ὅτι μερικὰ τετράχειρα γνωρίζουν τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός. Οὕτως, ὁ Ἐμίρπασᾶς διηγεῖται ὅτι τὸ δάσος τῆς Μπογονίας, κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας, λυμαίνονται ὀρδαὶ σκιμπαζήδων, οἱ ὁποῖοι φωτίζονται μὲ δᾴδας καὶ προχωροῦν λεηλατοῦντες μέχρι τῶν φυτειῶν.

Ἄξιον παρατηρήσεως ἦτο ἐπίσης, ὅτι οἱ τύποι οὗτοι, ἀγνώστου εἴδους, ἦσαν σχηματισμένοι ὡς οἱ ἀνθρώπινοι ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς στάσεως καὶ τοῦ βαδίσματος. Κανὲν ἄλλο τετράχειρον δὲν θὰ ἦτο πλέον ἄξιον τοῦ ὀνόματος ὀράγγ, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἀκριβῶς «ἄνθρωπος τοῦ δάσους.»

— Ἔπειτα ὁμιλοῦν! εἶπεν ὁ Τζὼν Κόρτ, μετὰ διαφόρους παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀντηλλάχθησαν περὶ τῶν κατοίκων τοῦ ἐναερίου χωρίου.

— Πολὺ καλὰ! ἀνέκραξεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, ἀφ' οὗ ὁμιλοῦν, θὰ 'πῇ ὅτι ἔχουν λέξεις διὰ νὰ ἐκφράζωνται, καὶ τὰς λέξεις που σημαίνουν: «Πεθαίνω τῆς πείνας!.. τί ὥρα τρώγουν ἐδῶ;» θὰ ἐπιθυμοῦσα πολύ, μὰ πολύ, νὰ τας γνωρίζω!

Ἐκ τῶν τριῶν αἰχμαλώτων, ὁ Κάμης ἦτο ὁ μᾶλλον ἐκπεπληγμένος. Πολὺ ὀλίγα ἐγνώριζεν ἀπὸ ἀνθρωπολογικὰς θεωρίας, καὶ δι' αὐτὸν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα ὄντα δὲν ἠμποροῦσαν παρὰ νὰ εἶνε ζῷα, καὶ τὰ ζῷα αὐτὰ δὲν ἠμποροῦσαν παρὰ νὰ εἶνε πίθηκοι. Ἦσαν πίθηκοι βαδίζονες, ὁμιλοῦντες, ἀνάπτοντες πῦρ, κατοικοῦντες εἰς χωρία, ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα πίθηκοι. Τοῦ ἐφαίνετο μάλιστα ἀρκετὰ παράδοξον, πῶς τὸ δάσος τοῦ Οὐμπάγκη νὰ περικλείῃ τοιαῦτα ὄντα, ὁλωςδιόλου ἄγνωστα, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ποτε ἔγινε λόγος! Ἡ δὲ ἀξιοπρέπειά του, ὡς ἰθαγενοῦς τῆς Μαύρης Ἠπείρου, προσεβάλλετο καιρίως ἐκ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι τὰ ζῷα αὐτὰ ὡμοίαζον πολὺ μὲ τοὺς ὁμοφύλους του.

Ὑπάρχουν φυλακισμένοι ἐγκαρτερροῦντες καὶ φυλακισμένοι μὴ ἐγκαρτερροῦντες. Ὁ Τζὼν Κὸρτ καὶ ὁ ὁδηγός, —προπάντων δὲ ὁ ἀνυπόμονος Μὰξ Οὐμπέρ,— δὲν ἀνῆκον εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. Τοὺς δυςηρέστει ὁπωσδήποτε τὸ ὅτι ἐνεκλείσθησαν ἐντὸς τῆς καλύβης ἐκείνης, τὸ ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ βλέπουν τίποτε διὰ τῶν πυκνῶν της τοιχωμάτων, ἀνησύχουν περὶ τοῦ μέλλοντος, περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς περιπετείας ταύτης, ἀλλὰ δὲν ὑπέφερον ὅσον θὰ ὑπέφερον ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν των. Ἐκτὸς τούτων τοὺς ἐβασάνιζε καὶ ἡ πεῖνα σκληρότατα, διότι εἶχαν νὰ φάγουν δεκαπέντε ὥρας.

Ἐν τούτοις ὑπῆρχε κάποιον περιστατικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ βασισθῇ μία, ἀμυδρὰ βεβαίως, ἐλπίς· τὸ ὅτι ὁ προστατευόμενος τοῦ Λάγκα εὑρίσκετο εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο,— τὸ γενεθλιόν του χωρίον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα,— ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκογενείας του, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑφίστατο τὸ λεγόμενον οἰκογένεια παρὰ τοῖς ἀγρίοις ἐκείνοις.

— Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ μικρὸς αὐτὸς ἐσώθη ἀπὸ τὴν δίνην, ἔλεγεν ὁ Τζὼν Κόρτ, εἰμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ ὁ Λάγκας ἐσώθη ἐπίσης... Πιθανὸν τώρα, νὰ μὴ ἐχωρίσθησαν ἔκτοτε, καὶ ὅταν ὁ Λάγκας θἀκούσῃ ὅτι τρεῖς ἄνθρωποι ἠχμαλωτίσθησαν, διατί νὰ μὴν ὑποθέσῃ ὅτι πρόκειται περὶ ἡμῶν;... Καὶ ἀφοῦ δὲν μας ἐκακοποίησαν διόλου, εἶνε πιθανὸν ὅτι δὲν ἐκακοποίησαν οὔτε τὸν Λάγκαν.

— Εἴδαμεν ὅτι ὁ προστατευόμενος ὑπάρχῃ σῶος καὶ ὑγιής, εἶπεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ· ἀλλ' ὑπάρχει ἆρά γε καὶ ὁ προστάτης;... Τίποτε δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κακομοίρης ὁ Λάγκας δὲν ἐχάθη εἰς τὸ ρίον!..

Τίποτε τῳόντι!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἡ θύρα τῆς καλύβης, ἡ ὁποία ἐφυλάσσετο ἀπὸ δύο-τρεῖς δυνατούς, ἠνοίχθη ὁρμητικῶς, καὶ ὁ μικρὸς ἰθαγενὴς ἐπαρουσιάσθη.

— Λάγκα!.. Λάγκα!.. ἀνέκραξεν ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Φίλε μου Μὰξ... φίλε μου Τζὼν! ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας, ριπτόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν δύο φίλων του.

— Ἀπὸ πότε εἶσαι ἐδῶ; ἠρώτησεν ὁ ὁδηγός.

— Ἀπὸ χθὲς τὸ πρωί, μ' ἔφεραν ἀπὸ τὸ δάσος...

— Τότε αὐτοί που σ' ἔφεραν, ἐπερπατοῦσαν πιὸ γρήγορα ἀπὸ μᾶς... Καὶ ποιός σε ἔφερεν;

— Ἕνας ἀπὸ ἐκείνους πού μ' ἔσωσαν, καί που ἔσωσαν καὶ σᾶς.

— Ἄνθρωποι;...

— Ναί... ὄχι μαϊμοῦδες!.. ὄχι πίθηκοι, ὄχι!

Πάντοτε βέβαιος ὁ μικρὸς ἰθαγενής! Ὁπωςδήποτε, τὰ ὄντα ἐκεῖνα ἦσαν εἴδους διαφορετικοῦ βεβαίως ἀπὸ τὰ τετράχειρα. Κάτι διάμεσον, κάτι ἀρχέγονον, εἶδος ἀνθρωποπιθήκων τελοςπάντων, τὸ ὁποῖον ἔλειπε μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν ζῳολογικὴν κλίμακα.

Καὶ τότε ὁ Λάγκας, ἀφοῦ ἐφίλησεν ἐπανειλημμένως τὰς χεῖρας τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ, τοὺς ὁποίους δὲν ἤλπιζε πλέον νὰ ἐπανίδῃ μετὰ τὴν καταστροφήν, διηγήθη ἐν συντόμῳ τὴν ἱστορίαν του.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΕΛΗΣ, μαθητής.
ΕΛΕΝΙΤΣΑ, ἀδελφή του.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ, νταντᾶ.
ΜΙΧΑΛΗΣ } γειτονόπαιδα
ΟΥΡΑΝΙΑ }
Κ« ΓΛΥΚΟΦΡΥΔΗ, θεία τοῦ Τέλη καὶ τῆς Ἐλενίτσας.

Παιδικὸν δωμάτιον. Θύρα εἰς τὸ βάθος. Παράθυρον δεξιᾷ. Ἀριστερᾷ ἀνάκλιντρον. Πλησίον του τραπέζιον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΕΛΗΣ, *μόνος*.

Κάθε Πέμπτη ἀπόγευμα, 'στῆς θείας. Ὤχ ἀδελφέ! Αὐτὸ καταντᾷ βαρετό, ἐνοχλητικό, ἀνυπόφορο. Ἡ Ἐλενίτσα δὲν βαριέται· ἔ, βέβαια, αὐτὴ εἶνε μεγάλη... ἔπειτα εἶνε κορίτσι. Ἐγὼ ὅμως;... Τί θέλω ἐκεῖ; Τί γυρεύει ἡ ἀλεποῦ 'στὸ παζάρι!.. Ὡραία διασκέδασις, μὰ τὴν ἀλήθεια, νὰ πίνῃ κανεὶς τσάϊ μ' ὅλες ἐκεῖνες τὲς γρηές... καὶ νὰ μὴν ἔχῃ παρὰ κάτι τόσα δὰ γλυκισματάκια... (εἰρωνικῶς)—τὰ μεγάλα βλέπετε βλάπτουν!.. — καὶ νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ κάθεται ἥσυχος, ἀκίνητος σὰν ἄγαλμα, καὶ νὰ ξεφυλλίζῃ τὰ ἴδια λευκώματα μὲ τὲς ἴδιες πάντα εἰκόνες... Ὤ, χίλιες φορὲς προτιμῶ νὰ καθήσω 'στὸ σπίτι. Ἂν μποροῦσα νὰ σοφισθῶ τίποτε, γιὰ νὰ μᾴσουν ἐδῶ σήμερα, τί καλά! Θἀνέβαζα ἐπάνω τὸ Μιχάλη καὶ τὴν Οὐρανία, καὶ θὰ διασκεδάζαμε σὰ βασιλιάδες—δηλαδή, σὰν παιδιὰ θέλω νὰ

'πῶ. Μὰ τί νὰ σοφισθῶ; τί;... Ἐδῶ εἶνε ὁ κόμπος! Ἀλήθεια, ξέρω τὸ τέχνασμα τοῦ Παναγῆ. Ὁ κύριος αὐτός, ἅμα δὲν θέλῃ νὰ πάγῃ 'στὸ Σχολεῖο, κάμνει τὸν ἄρρωστο, καὶ ἔτσι τὸ κατορθώνει. Αὐτὸ δὲν μᾶρέσει πολύ. Νὰ κάμνῃ κανεὶς τὸν ἄρρωστο, γιὰ νὰ μὴν πάγῃ 'στὸ Σχολεῖο, οὔ, εἶνε ἄσχημο... Ἀλλὰ νὰ κάμῃ τὸν ἄρρωστο, γιὰ νὰ μὴν πάγῃ σὲ μιὰ διασκέδασι, ἄ, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει! Ἐπιτέλους ἔχω τὸ δικαίωμὰ νὰ στερηθῶ μίαν εὐχαρίστησι, ἔ;... καὶ γι' αὐτὸ θὰ δοκιμάσω τὸ τέχνασμα τοῦ Παναγῆ. Ἂν ἡ μαμὰ ἦταν ἐδῶ, ἄ, ὄχι δὲν θά το ἔκαμνα... θἀνησυχοῦσε, καὶ καλλίτερα νὰ ἐνοχληθῶ ἐγὼ ὅλη τὴν ἡμέρα, παρὰ νὰ ἐνοχληθῇ ἐκείνη μιὰ στιγμή... Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ μαμὰ λείπῃ;... Τὸ κάτω-κάτω δὲν θὰ βλάψω κανένα... Ἐτελείωσε! θά το κάμω... γιὰ μιὰ φορὰ μονάχα... Ἀκούω τὴν Ἐλενίτσα... Γρήγορα, τὸ τέχνασμα! (Δένει τὸ μέτωπόν του μὲ τὸ μανδήλι του, καὶ ἐξαπλόνεται εἰς τὸ ἀνάκλιντρον.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΤΕΛΗΣ, ΕΛΕΝΙΤΣΑ.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Ἀκόμη δὲν ἑτοιμάσθηκες, Τέλη;

ΤΕΛΗΣ, μὲ φωνὴν θρηνώδη.—Ὄχι.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ. — Μὰ κάμε γρήγορα λοιπόν!

ΤΕΛΗΣ, *στενάζων*.— Ἄχ!

ΕΛΕΝΙΤΣΑ, *πλησιάζουσα*.—Μὰ τί ἔχεις;

ΤΕΛΗΣ.— Ἔχω... ἄχ!.. δὲν ξέρεις πῶς μου πονεῖ τὸ κεφάλι!

ΕΛΕΝΙΤΣΑ, *ἔκπληκτος*.— Σοῦ πονεῖ τὸ κεφάλι; καὶ ἀπὸ πότε;

ΤΕΛΗΣ.— Ἀπὸ τὸ πρωί.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.—Καὶ πῶς δὲν μοῦ τὸ εἶπες;

ΤΕΛΗΣ.— Ναί... δὲν εἶπα τίποτα... μὰ ξέρεις, δὲν στέκει 'ς ἕνα ἀγόρι νὰ παραπονῆται γιὰ τὸ παραμικρό.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.—Δὲν στέκει... σὺ ὅμως τὸ κάμνεις συχνότατα. Νά, γιὰ τὸ τίποτε, γιὰ μιὰ γρατζουνιά...

ΤΕΛΗΣ, *ἀποτόμως*.—Ἐπιτέλους, σήμερα θέλησα νὰ φανῶ γενναῖος!

ΕΛΕΝΙΤΣΑ, *εἰρωνικῶς*.— Καί το ἐπέτυχες, βλέπω, 'ς τὴν ἐντέλεια. Ὁποιος σ' ἄκουε σήμερα, ὅλο τὸ πρωί, πῶς ἔτρεχες καὶ πῶς ἐτραγῳδοῦσες, ποτὲ δὲν θὰ ἐφαντάζετο ὅτι ὑποφέρεις. Ἔπειτα τὸ μεσημέρι μὲ τί ὄρεξι ποῦ ἔφαγες!

ΤΕΛΗΣ.— Μὲ ὄρεξι... ἀλλὰ μὲ τὸ στανιό.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Ναί, μὲ τὸ στανιό· γι' αὐτὸ μοῦ γύρευες τρεῖς φορὲς κοτόπουλο!

ΤΕΛΗΣ.— Οὔφ! ἐπιτέλους δὲν μου πονοῦσε τὸ κεφάλι ὅσο τώρα, κ' ἐνόμιζα πῶς ἂν φάγω πολύ, θὰ μου περάσῃ. Ἀπεναντίας ὁ πόνος ἐμεγάλωσε... καὶ ὁλοένα μεγαλώνει... (Στενάζων.) Ἄχ!.. ἄχ!.. μανούλα μου!.. Βλέπεις, Ἐλενίτσα, ὅτι ὑποφέρω πολύ, καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἔλθω σήμερα 'στῆς θείας μας...

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Τότε δὲν θὰ πάγω κ' ἐγώ. Ἀφ' οὗ εἶσαι ἄρρωστος, θὰ μείνω μαζί σου, καὶ θὰ στείλω τὴν Κατερίνα νὰ εἰδοποιήσῃ...

ΤΕΛΗΣ, *ζωηρῶς*. —Ὄχι, σὲ παρακαλῶ, Ἐλενίτσα, ἐσὺ πήγαινε.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Μὰ πῶς μπορῶ νὰ σᾴσω, ἀφοῦ εἶσαι ἄρρωστος;

ΤΕΛΗΣ.— Δὲν εἶμαι δὰ καὶ τόσῳ πολύ! Ἕνας ἐλαφρὸς πονοκέφαλος ἐκεῖ!

ΕΛΕΝΙΤΣΑ, *πονηρῶς*.— Μὰ εἶπες πῶς εἶνε δυνατός!

ΤΕΛΗΣ.— Ἔστω, δυνατός, μὰ δὲν εἶνε σπουδαῖο πρᾶγμα. Θὰ μείνω ἐδῶ ἥσυχος, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θά μου περάσῃ γρήγορα... Ἔλα λοιπόν, σὲ παρακαλῶ, πήγαινε, σὲ παρακαλῶ...

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Ἀφ' οὗ ἐπιμένης... Ἀλλὰ θὰ γυρίσω νωρίς.

ΤΕΛΗΣ.— Ἄ, μὴ βιασθῇς!

ΕΛΕΝΙΤΣΑ.— Ἀντίο! (Τὸν φιλεῖ καὶ ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΤΕΛΗΣ, *μόνος*.

Τελοςπάντων! (Σηκόνεται καὶ πετᾷ τὸν ἐπίδεσμον.) Ἀρκετὰ μ' ἐβασάνισεν ἡ ἀδελφούλα μου ὥς που νὰ φύγῃ... Μήπως ἐκατάλαβε τίποτε;.. Μπᾶ! ἔφυγε; Τί με μέλει! ἐγὼ νὰ φύγῃ ἤθελα! (Κυττάζει ἀπὸ τὸ παράθυρον.) Νὰ την 'στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δρόμου... ἔστρηψε... πάει! Καλὸ ταξεῖδι καὶ νά μας γράψῃς!... Ἄ, νὰ ἴσα-ἴσα ὁ Μιχάλης καὶ ἡ Οὐρανία, ποῦ παίζουν ἀπέξω ἀπὸ τὴν πόρτα... (Φωνάζων.) Ἐ! παιδιά!.. τί κάνετε αὐτοῦ;

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ:— Μπᾶ! ὁ κύριος Τέλης!

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ:—Πῶς; δὲν ἐπήγατε καὶ σεῖς μὲ τὴν κυρία Ἐλενίτσα; Σᾶς ἔχουν τιμωρία;

ΤΕΛΗΣ.—Τιμωρία; Καθόλου! Σᾶς προσκαλῶ μάλιστα νὰ δειλινίσωμε μαζί. Ἔ, σᾶς ἀρέσει;

ΑΙ ΦΩΝΑΙ:—Ἀκοῦ; ἐκεῖ ποῦ δὲν μας ἀρέσει!

ΤΕΛΗΣ.— Καλὰ λοιπόν! Ἀλλὰ νὰ πᾶτε πρῶτα ἐδῶ ἀντίκρυ, 'στὸ Γαλατάδικο, καὶ νὰ μου ἀγοράσετε ἕνα τσουρέκι. Τὸ ὡραιότερο καὶ τὸ μεγαλήτερο τσουρέκι ποῦ ἔχει! (Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπην του μίαν δραχμήν, τὴν διπλώνει 'ς ἕνα χαρτὶ καὶ την πετᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρον.) Νά, μιὰ δραχμή... Πηγαίνετε, καὶ νὰ ἔλθετε ἀμέσως. Ἀστραπή!

Αἱ ΦΩΝΑΙ:— Ἀστραπή, κύριε Τέλη!

ΤΕΛΗΣ, *ἐπιστρέφων εἰς τὴν σκηνήν*. — Τί εὐχαρίστησις, νὰ δειλινίσῃ κανεὶς καὶ μιὰ φορά, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀπὸ πάνω του κανένα φρόνιμον νά του λέγῃ: «Φθάνει... φθάνει... μὴ τόσῳ πολύ... θά σε βλάψῃ...» Σήμερα τελοςπάντων θὰ μπορέσω νὰ βλαφθῶ ὅσον θέλω! Τί χαρά! (Χορεύει καὶ τραγουδεῖ:)

Πέτυχε τὸ τέχνασμα
Τοῦ κὺρ Παναγῆ,
Χαίρει καὶ ἀγάλλεται
Οὐρανὸς καὶ γῆ!
Τρά, λά, ρά! ρά, ρά!
Τί χαρά! τί χαρά!

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΤΕΛΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.— Ἄ, ἔτσι θὰ καθήσετε ἥσυχος, γιὰ νά σας περάσῃ ὁ πονοκέφαλος;

ΤΕΛΗΣ.—Σιωπή! Μὴ μὲ προδώσῃς, Κατερίνα. Ἦταν τέχνασμα, κατεργαριά, γιὰ νὰ μὴν πάγω 'στῆς θείας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.—Ἔτσι ἔ;... ἆ!...

ΤΕΛΗΣ.—Μὰ βαριόμουν τόσῳ πολὺ νὰ πάγω!..

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.—Κατεργαριά!

ΤΕΛΗΣ.— Ἀθῶα ὅμως.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.—Πῶς ἀθῶα;

ΤΕΛΗΣ. — Νά, δηλαδὴ δὲν βλάπτει κανένα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ. — Παρὰ μόνον τὸν ἑαυτό σας.

ΤΕΛΗΣ, *ἔκπληκτος*. — Τὸν ἑαυτό μου;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ. — Εἴχατε πολλὰ ἐλαττώματα.

ΤΕΛΗΣ, *χαιρετῶν*.—Εὐχαριστῶ!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ. — Ἤσθε λαίμαργος, πεισματάρης, γνωμιάρης, ἄκαιρος, ἀπρόσεκτος... ἕνα σωρό... τοὐλάχιστον ὅμως δὲν ἤσθε ψεύστης· ἐν ᾧ τώρα...

ΤΕΛΗΣ.—Νομίζεις ὅτι θὰ γίνω;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.—Τί νὰ γίνετε; Δὲν ἐγίνατε; Δὲν εἴπατε σήμερα τὸ πρῶτο ψέμμα;... Καὶ ὕστερ' ἀπὸ τὸ πρῶτο... ἅμα πάρῃ κανεὶς τὸν κατήφορο...

[Ἕπεται συνέχεια]

ΚΙΜΩΝ ΑΔΑΚΙΗΣ

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΕΧΙΝΟΣ

[ΜΥΘΟΣ Αἰσώπου]

Ποιὸς ξέρει τί κλεψὲς θὲ νἆχε κάμει,
ἡ ἀλεποῦ, ποῦ ἐπῆρε τὸ ποτάμι,
καὶ 'ς ἔρημη σπηλιά, βαθειὰ μονάχη,
ποῦ ἀπόκρημνοι τὴν περιζώνουν βράχοι,

Τὴν ἔρριξε τὸ ρέμμα... Καὶ 'στὴ ράχη
ἐγέμισε τσιμπούρια αἱμοδόρα,
ποῦ ἐπάνω της σωστὴν ἔκαμαν μάχη
τὸ αἷμά της νὰ πιοῦνε... γιὰ μιὰν ὥρα!

Μὰ ξέρω ἐγώ, πῶς ἔπεσ' ἐκεῖ πέρα
ἐσπλαχνικὸς σκαντζόχοιρος, μιὰ μέρα,
καὶ νὰ ὑποφέρῃ τόσο σὰν την βλέπῃ
τὴν συμπονεῖ κ' ἔτσι τῆς λέγει:—Πρέπει,

Ταλαίπωρη, νὰ κάτσης νὰ σου βγάλω
τῶν τσιμπουριῶν τὸ πλῆθος: Δίχως ἄλλο
τὸ αἷμα θὰ σου πιοῦν καὶ θἀποθάνῃς!
Τότ' εἶπε ἡ ἀλεποῦ:—Μὰ θὰ μοῦ κάνῃς

Χειρότερο κακό! Τὰ χορταςμένα
ἐάν μου σκοτώσῃς, θὰ ριχθοῦν ἀπάνω
'στὴ ράχη μου ἄλλα τόσα πεινασμένα...
Καὶ δίχως τὸ τομάρι θἀποθάνω!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 299.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑΝ

Ἀργά, σιγά, διὰ τῆς κοινῆς προσπαθείας δύο μεγάλων ἵππων, οἱ ὁποῖοι τὸ τραβοῦν ἀπὸ τὴν ὄχθην, τὸ πλοιάριον ἀναπλέει τὸν ποταμόν. Ὁ Βαλεντῖνος Κερκόζ, καθήμενος μεταξὺ δύο βαρελίων, τὰ ὁποῖα σχεδὸν τὸν ἀποκρύπτουν, μὲ τὰ φουστάνια συμμαζευμένα εἰς τὰ γόνατά του, περνᾷ τὸν καιρὸν ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς. Καθόλου ζωηρὰ αὐτὴ ἡ δεσποινίς! Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ εἶνε ζωηροτέρα, ἀφ' οὗ θέλῃ νὰ φαίνεται ὅσῳ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον, διὰ νὰ μὴ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν συνεπιβατῶν; . .

Τὰ δένδρα καὶ τὰ κωδωνοστάσια περνοῦν πάλιν, φεύγουν. . .

Τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἡμέρας, ὁ Βαλεντῖνος διασκεδάζει μὲ μίαν κωμῳδίαν: Ἐκεῖ ποῦ ἐκάθητο ἡσυχος καὶ σχεδὸν μελαγχολικός, βλέπει τὸν Γιαννιόν, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ πλοιαρίου, νὰ συνομιλῇ ἰδιαιτέρως μ' ἕνα νεαρὸν χωρικόν. Ἡ ὑπόθεσις φαίνεται ἐνδιαφέρουσα, ὁ χωρικὸς εἶνε ζωηρός, ὁ Γιαννιὸς σαστισμένος . . . Ἐπιτέλους ὁ πιστὸς ὑπηρέτης ἀφίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐπιστρέφει πλησίον τοῦ κυρίου του καὶ τῳ λέγει μυστηριωδῶς:

— Κύριε, ἐκεῖ-πέρα εἶνε ἕνας χωρικός, ἕνας Ὠβερνιάτης, ποῦ θέλει νὰ σας νυμφευθῇ.

Ὁ Βαλεντῖνος ἑτοιμάζεται νὰ βάλῃ τὰ γέλια.

— Σούτ! τοῦ λέγει ὁ Πονηρίδης εἰς τὸ αὐτί, οὔτε λέξι! Ἡ φωνή σας δὲν εἶνε πολὺ γυναικεία, καὶ εἰμπορεῖ νὰ σας προδώσῃ. Ἀφήσατε νὰ διορθώσω ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀστεία ὑπόθεσι!

Καὶ δρασκελῶν βαρέλια καὶ δέματα, διευθύνεται πρὸς τὸν νεαρὸν Ὠβερνιάτην, ὁ ὁποῖος τῷ λέγει:

— Εἶνε ἀδρεφή σ' ἐκεῖν' ἡ ὥμμορφη τσούπρα;

— Ὄχι, φίλε μου, ἀπαντᾷ ὁ Πονηρίδης· εἶνε ἀνεψιά μου, ἀπὸ τὴ Βρετάνη, καὶ τὴν πηγαίνω 'στὸ σπίτι της.

— Χμ! ἔτσι ἔ; . . . Γιὰ νά σ' 'πῶ 'να λόγο: ἡ μούρη τση μαρέσ'. . . Φαίνεται γερὴ τσούπρα καὶ φρόνιμη. . . Ἔ, ἂν εἶνε μὲ τσ' ὁρισμούς σας, τὴν πέρνω γιὰ γυναῖκά μου. Μὲ λένε Μῆτρο Στραβογένη μένανε!

Ἡ ἀθωότης καὶ ἡ εἰλικρίνεια ἀνεγινώσκοντο ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νεαροῦ χωρικοῦ.

Ὁ Πονηρίδης ἐνόησεν ἀμέσως, ὅτι ἠμποροῦσε νὰ βγάλῃ τοὐλάχιστον ἕνα καλὸ κέρασμα, καὶ παρέσυρε τὸν Ὠβερνιάτην εἰς τὸ πρόχειρον καπηλεῖον τοῦ πλοιαρίου.

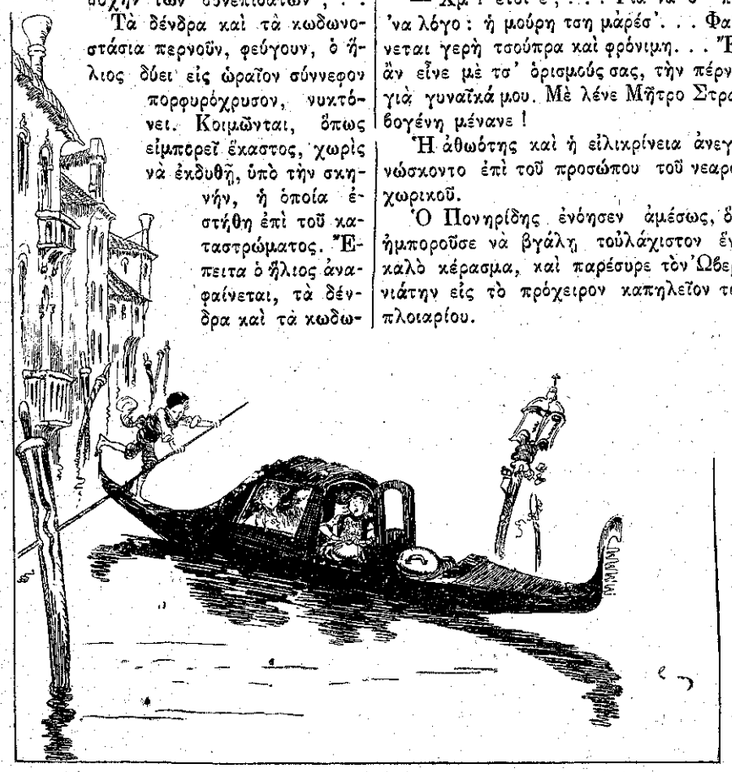

«Ὁ Βαλεντῖνος κυττάζει ἀπλήστως» (Σελ. 309, στήλ. α'.)

Ἐκεῖ ἤρχισαν νὰ πίνουν καὶ νὰ συζητοῦν. Ὁ Πονηρίδης ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀρραβωνιάζονται ἔτσι, μέσα 'στὰ πλοῖα, τί διάβολο! ὅτι ἤθελε νὰ λάβῃ πρῶτα πληροφορίας, ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἀνεψιάν του ἕνα μνηστῆρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς οἰκογενείας. . . Καὶ ὁ Μῆτρος Στραβογένης ἀπεκρίνετο:

— Μή με γλέπῃς ἔτσι, γιατί ἔχω κ' ἐγὼ τὸ δικό μου. Ἔχω τρία στρέμματα ἀμπέλι, κοντὰ 'στὸ Ξεροκάστελλο... ἔχω κ' ἕνα μικρὸ λῃοστάσι, ἔχω καὶ μιὰ γελάδα, καὶ δώδεκα ἀρνιά, καὶ τρία γουρούνια, μὲ τὸ συμπάθειο... Δέ μου χρειάζεται ἄλλο, γλέπεις, παρὰ μιὰ καλὴ γυναικούλα σὰν τοῦ λόγου τση ... Νά, ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα, ἡ γελάδα μου θὰ κάμῃ τὸ μουσκαράκι τση, καὶ θά το ξεκάμω γιὰ δέκα πιστόλες... Εἶνε γιὰ τὰ ἔξοδα τσῆ χαρᾶς! Νὰ μὴ σώσω!

Καὶ ὁ Ὠβερνιάτης, κατενθουσιασμένος, παρήγγελλε φιάλας, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης, καὶ ὁ Πονηρίδης τὰς ἄδειαζε, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης, ἀλλὰ χωρὶς νὰ λέγῃ οὔτε ναί, οὔτε ὄχι. . .

Τὸ βράδυ, ἅμα τὸ πλοιάριον ἔφθασεν εἰς τὴν Ὠξέρρην, ὁ Βαλεντῖνος καὶ οἱ δύο του ἀκόλουθοι ἀπεβιβάσθησαν κρυφά, χωρὶς νὰ συλλογισθοῦν καθόλου τὸν δυστυχῆ Μῆτρον Στραβογένην, οὔτε τὴν ἀνησυχίαν του, οὔτε τὰς διαλυομένας του ἐλπίδας, οὔτε τὴν συζυγικήν του εὐτυχίαν, ἡ ὁποία ἀπέμενεν ὄνειρον. . .

Ἐξηκολούθησαν τὸ ταξείδιον δι' ἀγοραίας ἁμάξης, καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ Λυών, ὁ Βαλεντῖνος ἀφῆκε τὰ γυναικεῖα κ' ἐφόρεσε πάλιν τὰ συνειθισμένα του ἐνδύματα. Τώρα πλέον εὑρίσκετο ἀρκετὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν Βαστίλλην, καὶ χωρὶς νὰ φοβῆται τίποτε, ἔλαβε θέσιν εἰς μίαν τῶν μεγάλων ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεχώρουν δι' Ἰταλίαν.

Καθ' ὁδόν, τὰ βουνὰ τῆς Σαβοΐας ἐμάγευσαν τὸν βαρῶνον Κερκόζ, ἀλλ' ἐσκανδάλισαν πολὺ τὸν Γιαννιόν, ὁ ὁποῖος σχεδὸν ἐθύμωσε.

— Μπᾶ! ἐφώναξε· νὰ ποῦ ὁ κόσμος γίνεται τώρα καὶ καμπούρης! Ὡραῖα μὰ τὴν ἀλήθεια! Καὶ γιατί τάχα νἀνεβαίνῃ κανεὶς ἔτσι ψηλά, ἀφοῦ ὕστερα πάλι πρέπει νὰ καταιβῇ; Εἶνε φρόνιμο αὐτό, 'στὸ Θεό σας;

Ὁ ἀγαθὸς Βρετανὸς εὕρισκε τὸ «φρόνιμον» μόνον εἰς τὸ Κερκόζ, καὶ ποθεν' ἀλλοῦ. Πόσοι ἄνθρωποι, ταξειδεύοντες, σκέπτονται ὅπως ὁ Γιαννιός!

Ἐφ' ὅσον κατήρχοντο πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὸν Βαλεντῖνον ἔκαμνεν ἐντύπωσιν ἡ διαύγεια τῆς ἀτμοσφαίρας, ἡ ὡραιότης τοῦ οὐρανοῦ, ἡ εὐθυμία τῶν ἀνθρώπων. Ἐγίνετο εὔθυμος καὶ αὐτός, καὶ διαρκῶς ἐτερέτιζεν ἐν ἆσμα φαιδρόν.

Ἡ μητρόπολις τοῦ Μιλάνου τὸν ἐθάμβωσε μὲ τὴν μεγαλοπρεπῆ της ἀρχιτεκτονικήν. Ἔπειτα τὸν κατέπληξαν αἱ πεδιάδες τῆς Λομβαρδίας, εὐδαίμονες γαῖαι, ὅπου ἡ ἐργασία τῶν γεωργῶν ὁμοιάζει μὲ πανήγυριν, ὅπου τὸ κλῆμα σχηματίζει γιρλάντες ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον ὡς διάκοσμον τῆς ἀγροτικῆς αὐτῆς πανηγύρεως!

Προχωρῶν ὁ Βαλεντῖνος, συνήντησε τὸ τέναγος, καὶ τέλος ἐπάτησε τὸ πόδι του εἰς μίαν γόνδολαν! Εἰςῆλθεν ὑπὸ τὴν μαύρην στέγην τοῦ κομψοῦ περι-

πτέρου της, ἐκάθησεν εἰς τὸ βελούδινον ἐδώλιον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἶδεν, ὑπὸ τὸ ἡσυχον ἆσμα τῶν κωπῶν, νὰ προβάλλῃ ἡ Βενετία ἐκ τῶν ὑδάτων, ὡς πόλις ὀνειρευτή. . .

Πόλις ροδόχρους καὶ λευκή, ἐν τῷ μέσῳ δύο ἀπείρων κυανῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης!

Ὁ Βαλεντῖνος κυττάζει ἀπλήστως, ἐρωτᾷ κάθε στιγμὴν τοὺς γονδολιέρους του. Ἐκεῖ-πέρα, ὁ μαρμάρινος ἐκεῖνος ὄγκος, τὸν ὁποῖον στολίζουν πέτρινες δαντέλες, εἶνε τὸ μέγα Παλάτζο Ντουκάλε, τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Δόγη.

Ἰδοὺ τὸ κόκκινον καμπανίλε, τὸ κωδωνοστάσιον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἐκτείνει τὰς πτέρυγας ἄγγελος χρυσοῦς. . . Ἰδοὺ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μὲ τοὺς θόλους, μὲ τὰ μωσαϊκά, μὲ τὰ γάλματα. . . Ἰδού, πλησίον τῆς ὄχθης, αἱ δύο περίφημοι στῆλαι, μὲ τὰ ἱερὰ ἐμβλήματα τῆς Δημοκρατίας· ἐπὶ τῆς μιᾶς ἵσταται ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, καταπατῶν ὑπὸ τοὺς πόδας του τὸν κροκόδειλον· ἐπὶ τῆς ἄλλης βρυχᾶται ὁ ἐνετικὸς λέων, μὲ τὸν φοβερόν του ἐκεῖνον μορφασμόν.

Ὅσον νέος καὶ ἐλαφρὸς καὶ ἂν εἶνε, ὁ Βαλεντῖνος μένει σκεπτικός. Συλλογίζεται τοὺς ἐνδόξους αἰῶνας τῆς τέχνης, οἱ ὁποῖοι συνεσώρευσαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο τόσας ὡραιότητας. Ἡ καρδία του πάλλει ἀπὸ εὐχαριστησιν καὶ ἀπὸ θαυμασμόν. . . Ὁ Γιαννιὸς συλλογίζεται τὸ μικρὸν κωδωνοστάσιον τοῦ Κερκόζ. Ὁ Πονηρίδης συλλογίζεται πῶς θὰ βάλῃ 'στὸ χέρι τὸν θησαυρόν. . .

Τέλος οἱ γονδολιέροι δένουν τὴν γόνδολαν εἰς δύο πασάλους, ποικίλως χρωματισμένους. Τρία σκαλοπάτια πρασινισμένα εὑρίσκονται ἐκεῖ, ὡς νὰ ἀνέκυψαν ἐκ τῆς θαλάσσης. Μία θύρα ἀνοίγεται. . . Ἰδοὺ τὸ περίφημον Ξενοδοχεῖον τῆς Σελήνης.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν, ὁ Βαλεντῖνος ἐμβῆκε πάλιν εἰς μίαν γόνδολαν καὶ ἐμπρός! Ἀφοῦ περιῆλθεν ἀρκετὰς διώρυγας, μικρὰς καὶ μεγάλας, ἀνεγνώρισεν ὅτι εἶχε φθάσῃ εἰς ἕνα τόπον, ὅπου τὰ πάντα ἦσαν παράδοξα, πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ ἀλλοῦ... Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τὸν ηὐχαρίστησεν ὑπερβολικά.

Μετέβη εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Μονταρλύκ, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἰδῇ παρὰ τὸν δεύτερον Γραμματέα, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπεδέχθη πολὺ ψυχρῶς καὶ πολὺ τυπικῶς.

Τῷ εἶπεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν ἐγγράφως ἀπὸ τὸν κύριον Πρέσβυν, καὶ ὅτι ἡ ἀναφορά του ἔπρεπε νὰ συνταχθῇ μὲ ὅλους τοὺς τύπους, μὲ ὅλον τὸ σέβας, καὶ νὰ γραφῇ εἰς μεγάλο χαρτί, μ' εὐρὺ περιθώριον καὶ μὲ ἀραιὰς τὰς γραμμάς. . .

Ἀφ' οὗ τὰ ἔκαμεν ὅλα αὐτά, ὁ Βαλεντῖνος ἔλαβε τὴν συμβουλὴν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν του καὶ νὰ ἔχῃ ὑπομονήν.

— Ὁ κύριος Μονταρλὺκ φαίνεται πάρα πολὺ τυπικὸς πρὸς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, τὸ κάτω-κάτω τῆς Γραφῆς, ὀνομάζεται Κερκόζ! ἐσυλλογίζετο φεύγων ἐκ τῆς Πρεσβείας ὁ νεαρὸς βαρῶνος.

Ἀλλ' ἡ πλατεῖα τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ ἡ προκυμαία τῶν Σκλαβούνων, ὅπου διήρχοντο ἄνθρωποι παντὸς ἔθνους, Τοῦρκοι, Ἀρμένιοι, Ἕλληνες, Πέρσαι, τὸν διεσκέδασαν τόσον πολύ, ὥςτε ἐλησμόνησε τὴν ἀγανάκτησίν του καὶ τὴν δισθυμίαν του. Καὶ τὸ ἑσπέρας, καθὼς ἐπερνοῦσεν ἡ serenáda, ὁ Βαλεντῖνος ἐπήδησεν εἰς μίαν γόνδολαν καὶ ἠκολούθησε τὸ πλοιάριον τῶν τραγουδιστῶν, καταστόλιστον ἀπὸ χάρτινα φαναράκια μυριόχρωμα.

Τί θαυμασία νύξ!... Ἡ μεγάλη διῶρυξ εἶνε εὐάρεστως δροσερὰ καὶ μυστηριωδῶς σκοτεινή. . . Γόνδολαι ὀλισθαίνουν εἰς τὸ σκότος καὶ ἀκούεται ὁ ρυθμικὸς θρῆνος τῶν κωπῶν... Μία γυναῖκα τραγουδεῖ, συνοδευομένη ἀπὸ βιολοντσέλον...

(Ἕπεται συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Γ'

Τελοσπάντων, ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ Ἀνδρείου Ἀχιλλέως, νὰ μετατανοήσῃ καὶ νὰ διορθωθῇ.

Κράζουν τὸ γιατρό, γιὰ νὰ ἰδῇ τὴν πληγὴ τοῦ μικροῦ Πέτρου. Εὐτυχῶς ἡ πληγὴ δὲν εἶνε ἐπικίνδυνη, ἀλλὰ χρειάζεται περιποίησις, προσοχή, ἡσυχία καὶ ὑπομονή. Ἔπρεπε νὰ ἔχουν μεγάλην ὑπομονή—ἔτσι εἶπεν ὁ γιατρός,—καὶ ὁ ἄρρωστος καὶ ἐκεῖνοι ποῦ θά τον περιποιηθοῦν.

Πολὺ μετανοημένος, ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεὺς ἐπρότεινε νὰ γίνῃ αὐτὸς νοσοκόμος τοῦ μικροῦ πληγωμένου. Καί τον ἐδέχθηκαν. Ἔ, τί ἔγινε τώρα ἡ τρέλλα του, ποῦ εἶνε ἡ ζωηρότης του; Ποτὲ δὲν ἐστάθη 'στὸν κόσμο καλλίτερος νοσοκόμος, πιὸ γλυκός, πιὸ ὑπομονητικός, πιὸ πρόθυμος.

Τὸ πόδι τοῦ μικροῦ Πέτρου ἔγινε καλά. Τώρα ὁ ἄρρωστος βγαίνει ἔξω, τρέχει ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀλλὰ παντοῦ τὸν συνοδεύει καὶ ὁ Ἀχιλλεύς. Δέν τον ἀφίνει νὰ τρέχῃ πολύ, γιὰ νὰ μὴ κουράζῃ τὸ πόδι του, ποῦ εἶνε ἀδύνατο ἀκόμη, καί τον ἐμποδίζει, ἅμα θέλῃ νὰ κάμῃ καμμιὰ τρέλλα. Τώρα ὁ Ἀχιλλεὺς εἶνε φρόνιμος, πρὶν κάμῃ τὸ κάθε τί, σκέπτεται πρῶτα. Τί καλό, τί ἡσυχο παιδάκι ποῦ ἔγινε! . . Αὐτὸ ὅμως δέν τον ἐμποδίζει νὰ εἶνε ἀνδρεῖος, ἀληθινὰ ἀνδρεῖος, καὶ μεθαύριο ποῦ θὰ γίνῃ στρατιώτης, νὰ ἰδῇ τε τί γενναῖα ποῦ θὰ πολεμήσῃ γιὰ τὴν πατρίδα!

(Τέλος) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἀγαπητοί μου,

Δι' διὰ τὸ σκάνδαλον τίποτε ; . . Ἕνας καθηγητὴς ἐδωροδοκήθη, ἕνας ἄλλος ἐμεσίτευσε, μία κυρία ἐδωροδόκησε χάριν τοῦ υἱοῦ της, — ἀνακρίσεις, καταγγελίαι, ἀποκαλύψεις, διαψεύσεις, χαλᾷ ὁ κόσμος... καὶ σεῖς, κύριε Φαῖδον, δὲν σκοπεύετε νὰ μας γράψετε τίποτε ;

— Μὰ τί νὰ σας γράψω ;

— Νά, διὰ τὸ σκάνδαλον. Εἶνε πρᾶγμα ποὺ μας ἐνδιαφέρει πολύ.

— Ἔ, καὶ δὲν το ἐμάθατε, δὲν το ἀκούσατε, δὲν το ἐδιαβάσατε εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀφοῦ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ διαβάζετε καὶ ἐφημερίδας ; . . .

— Ναί, ἀλλὰ θέλομεν καὶ τὴν γνώμην σας.

— Ποίαν γνώμην μου ; δὲν φαντάζεσθε ποία θὰ εἶνε ἡ γνώμη μου ;

— Καθόλου· σεῖς τὰ πιστεύετε αὐτὰ ἢ δὲν τα πιστεύετε ;

— Ποῖα ;

— Αὐτὰ ποὺ γράφουν μίαν ἑβδομάδα τώρα ἡ ἐφημερίδες.

— Ἂν εἶνε ἀλήθεια, τὰ πιστεύω...

— Μὰ εἶνε ἀλήθεια ;

— Καὶ ποῦ ξέρω ἐγώ ; Ἀφ' οὗ δὲν ἠξεύρη ἀκόμη οὔτε ὁ ἀνακριτής !

— Ἀδιάφορον ! θέλομεν τὴν γνώμην σας.

— Καλάαα ! ! »

Αὐτὸς ὁ διάλογος συνήπτετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς φίλου μου, μεταξὺ τῶν δύο μικρῶν του υἱῶν, —ἐκ τῶν φανατικωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς Διαπλάσεως,— καὶ τοῦ ὑποφαινομένου. Καὶ ἐνόμισα, ὅτι οἱ δύο μικροὶ κύριοι ἀντιπροσώπευαν τὴν ὁλομέλειαν τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ ὅτι ἡ ἀπαίτησίς των νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ σκανδάλου, τὸ ὁποῖον συγκινεῖ ἐδῶ τοὺς μαθητικοὺς καὶ διδασκαλικοὺς κύκλους, ἦτο ἀπαίτησις γενική. Ἂν κρίνω μάλιστα ἐκ τῆς σιωπηλῆς συναινέσεως τοῦ πατρός των καὶ φίλου μου, — παρόντος κατὰ τὴν συνομιλίαν, —ὑποθέτω ὅτι καὶ οἱ γονεῖς ἐπίσης θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀγνώσουν κάτι καὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» περὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνδιαφέρει κατ' ἐξοχήν.

Δι' αὐτὰ ὅλα, ἀποφασίζω σήμερον νὰ ὁμιλήσω. Ὤ, ἂν ἠξεύρατε μὲ πόσην δυσκολίαν καὶ ἀπροθυμίαν τὸ κάμνω ! Πόσον θὰ ἤθελα νὰ ἦτο ἄλλο τὸ θέμα τῆς ἐπιστολῆς μου, νὰ σας ὁμιλήσω περὶ ὡραίων καὶ ὑψηλῶν πραγμάτων, ὅπως ἄλλοτε, περὶ τῆς φύσεως, περὶ τῆς ἀρετῆς, νὰ σᾶς μεταφέρω μακρὰν τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, μακράν, πολὺ μακρὰν τῆς ἀτμοσφαίρας αὐτῆς τῶν σκανδάλων καὶ τῶν παρανομιῶν, ἡ ὁποία μᾶς περικυκλώνει ἀπὸ παντοῦ, καὶ μᾶς πνίγει, μᾶς πνίγει . . .

Ἀλλὰ φαντασθῆτε ὀλίγον ἂν δὲν ἔχω δίκαιον ! . . Ἕνας καθηγητής, ἕνας διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς καὶ προστάτης τῆς νεολαίας, νὰ κατέχῃ θέσιν ἐπιφανῆ, νὰ ποτελῇ μέλος τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Δοκίμων, καὶ νὰ δωροδοκῆται, νὰ λαμβάνῃ χρήματα, διὰ νὰ δώσῃ βαθμὸν καλὸν εἰς μαθητὴν ὄχι ἀνίκανον, — ἐδῶ εἶνε ὅλη ἡ φρίκη, — ἀλλ' εἰς μαθητὴν ἱκανόν, ἱκανώτατον, τὸν ὁποῖον ὅμως, ἂν δὲν ἐλάμβανε τὰ χρήματα, ἠπείλει νὰ δικήσῃ, δίδων τὸν βαθμόν του εἰς ἄλλους, ἀνικάνους βέβαια, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι θὰ τον εἶχαν πληρώσῃ ! ! !

Οὕτω κατηγγέλθη, οὕτω παρεστάθη εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ φοβερόν, τὸ ἀληθῶς πρωτάκουστον αὐτὸ σκάνδαλον.

Καὶ θέλετε νὰ σας εἴπω περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην μου ; Ἀλλὰ σᾶς την εἶπα : εἶνε κάτι ἀποτρόπαιον καὶ ἀκατονόμαστον. Εἰς τὴν ψυχὴν κάθε τιμίου ἀνθρώπου, εἰμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τόσην ἀγανάκτησιν, ὥστε ὁ τίμιος αὐτὸς ἄνθρωπος νὰ γίνῃ κακοῦργος. Καὶ μάλιστα ἂν εἶνε γονεύς, ἂν ἔχῃ τέκνα ἀμιλλώμενα τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν εὐγενῆ τῆς προόδου. . .

Μένει τώρα νὰ σας εἴπω ἂν το πιστεύω. Ἀλλὰ πῶς νὰ το πιστεύσω ὅπως τὸ λέγουν ; . . . Πῶς νὰ πιστεύσω ὅτι ὑπάρχουν μεταξύ μας, εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὴν κοινωνίαν, —καὶ ὄχι εἰς τὰ κάτεργα, ὄχι μέσα εἰς τὰς φυλακάς, — τοιοῦτοι ἄνθρωποι, τοιαῦτα τέρατα ; . . .

Ὄχι δέν το πιστεύω ! Θὰ ἠμποροῦσα ἴσως νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐδωροδοκήθη ἕνας μηχανικὸς διὰ νὰ μὴ κηρύξῃ ἑτοιμόρροπον ἕνα σπίτι, ἢ ἕνας ληξίαρχος διὰ νὰ δώσῃ ψευδὲς πιστοποιητικόν, ἢ ἕνας ὑγειονόμος διὰ νὰ παραβλέψῃ μερικοὺς τύπους, ἢ ἕνας τελωνοφύλαξ διὰ νὰφίσῃ νὰ περάσουν μερικὰ ἐμπορεύματα . . . Κακοὶ καὶ παράνομοι καὶ ἐπιβλαβεῖς ὅλοι αὐτοί, ἀλλὰ τέλος πάντων, δὲν θὰ ἦτο καὶ τόσῳ φοβερὸν τὸ κακόν που θὰ ἔκαμναν. Πῶς ὅμως νὰ παραδεχθῶ, πῶς νὰ πιστεύσω ὅτι ὑπάρχουν καὶ καθηγηταί, καὶ ἐξεταστάι, καὶ κριταὶ νεαρῶν μαθητῶν, ἱκανοὶ νὰ πληγώσουν εἰς τὰ καίρια μίαν παιδικὴν καρδίαν ἀντὶ χρημάτων, ἱκανοὶ νὰ καταστρέψουν ἓν μέλλον, νὰ προαγάγουν ἀνικάνους, νὰ συντρίψουν φιλοτιμίας, διὰ νὰ ὠφέλησθοῦν αὐτοὶ ὀλίγας ἑκατοντάδας δραχμῶν ;

Ὄχι, δέν το πιστεύω· καὶ δὲν θὰ το πιστεύσω, καὶ θὰ εἶμαι ἐπιφυλακτικός, καὶ δὲν θὰ ἔχω γνώμην, ἕως ὅτου ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν εἴπουν τὴν τελευταίαν των λέξιν.

Καὶ σεῖς, ἀγαπητοί μου, νὰ μὴ το πιστεύσετε. Τοὐλάχιστον νὰ μὴ το πιστεύσετε ἀκόμη. Καὶ ἂν ποτε ἀποδειχθῇ ἀληθές, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ εἶνε μία ἐξαίρεσις, ἓν φαινόμενον ἐσχάτης ἀσυνειδησίας καὶ ἀτιμίας, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ μοναδικόν. Καὶ νὰ προσέρχεσθε εἰς τὰς ἐξετάσεις σας εἰς τοὺς διαγωνισμούς σας, μὲ τὸ αὐτὸ θάρρος, μὲ τὴν ἰδίαν ἐμπιστοσύνην. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι θὰ σας κρίνουν, θὰ εἶνε δίκαιοι, ἀκέραιοι, ἀδέκαστοι εὐσυνείδητοι.

Σᾶς ἀσπάζομαι·

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τοτὸς πρὸς τὴν Στέλλαν, κατά τινα ἡμέραν βροχεράν :

— Βρέχει ἔξω ;

Καὶ ἡ Στέλλα :

— Ἀμὲ τί ; μέσα ἤθελες νὰ βρέχῃ ;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ "Αἰ-Λάϊφ τῶν Πατησίων.

* * *

Ὁ λόγος περὶ τῶν ποδηλάτων free Wheel :

Τὸ Ποντικορνῆσι Κερκύρας : — Νά, ἀφίνεις τὰ πόδια ἀκίνητα, καὶ τὸ ποδήλατον τρέχει.

Ἡ Ἀθῴα Καρδία : — Τότε λοιπόν, καὶ ὅταν τὸ ἀφίνῃς 'στὴ θέσι του, αὐτὸ φεύγει ; ! . .

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχικαλαμπουριστοῦ.

* * *

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς φίλον του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐζήτησε 10 δραχμὰς δανεικάς :

«Θὰ σοῦ τας ἐσώκλεια ἐντὸς τῆς παρούσης μου· ἀλλὰ τὸ ἐνθυμήθην τὴν στιγμὴν ποῦ ἔρριπτα τὴν ἐπιστολὴν 'στὸ γραμματοκιβώτιον.»

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυστηριώδους Φύσεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ὅσοι μ' ἐρωτοῦν, ἂν χάνουν τὸ δικαίωμα νὰ ξαναδημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, ἂν δημοσιευθῇ ἅπαξ εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν βραβευμένων-ξεσπαθωμένων, ἂς μάθουν ὅτι ὄχι, δέν το χάνουν. Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ὁλωσδιόλου ξεχωριστός. Καὶ ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων θὰ δημοσιευθῇ τώρα ἡ εἰκών, εἰς τὸ σύμπλεγμα, ἂν ἀργότερα βραβευθοῦν εἰς ἄλλον Διαγωνισμόν, θὰ ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ξαναδοῦν τὴν εἰκόνα των, χωριστὰ καὶ εἰς μεγαλήτερον σχῆμα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Ξεσπαθώματος ἂν ξαναβραβευθοῦν, πάλιν θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των εἰς τὸ νέον σύμπλεγμα, ἀρκεῖ νὰ μου στείλουν νέαν φωτογραφίαν.

Μὰ ὄχι, ὄχι, ὄχι, *Ἀνθύλλιον τῆς Ἐρήμου*, μυριάκις ὄχι. Αἱ ὑποψίαι σου εἶνε ἄδικοι καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν σου. Εἶνε δυνατὸν νὰ εἶχες γράψῃ προσβλητικὸν λόγον εἰς τὴν πρώτην σου ἐπιστολήν ; Καὶ ἂν συνέβαινεν αὐτὸ τὸ ἀδύνατον, νομίζεις ὅτι θὰ σου ἀπαντοῦσα πλέον μὲ ἀγάπην χωρὶς νὰ σου ζητήσω καὶ νὰ λάβω ἐξηγήσεις ; Αὐτὸ ποὺ σου ἔγραφα τὴν ἄλλην φοράν, εἶνε δλη ἡ ἀλήθεια. — Ἡ ἰδέα μου εἶνε ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάλᾷς τὸ ὡραῖόν σου ψευδώνυμον.

Φίλη *Ἀριάδνη Κ.*, ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν ποιημάτων σου, ἐξήντλησα τὰ σύντομα καὶ τὰ δημοσιεύσιμα, μένουν δὲ μόνον ὀλίγα ἐκπεπνῆ

τὰ ὁποῖα δὲν ἠξεύρω πότε θὰ μου ἐπιστρέψῃ ὁ χῶρος νὰ δημοσιεύσω. Ἀπὸ τὰ νέα ποὺ μου ἔστειλες, μόνον ἡ «Πρωτομαγιὰ» εἶνε κατάλληλον, ἀλλὰ πρέπει νὰ περιμένωμεν μερικοὺς μῆνας. . . Θὲ μου στείλῃς καὶ ἄλλα ;

Ὅλοι καλά. Λίγιεῦ, καὶ σὲ χαιρετοῦν. Ἀλλὰ δὲν μου λέγεις τί ἔγινες σὺ τόσον καιρόν ; Ἀπὸ τὴν σιωπήν σου μόνον θὰ ἠμποροῦσα νὰ ὑποθέσω ὅτι δὲν μ' ἀγαπᾷς, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν σου εἰς τὸ ξεσπάθωμα. Ἂν δὲν ἠμπορῇς νὰ *ἐγγράφῃς*, εἰμπορεῖς ὅμως νὰ . . *γράφῃς*.

Κ' ἐγώ, *Παριστρία*, νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὁμιλοῦν γαλλικὰ μεταξύ των αἱ Ἑλληνίδες, ἐκτὸς ἂν το κάμνουν χάριν γυμνάσεως ἢ διὰ νὰ μὴν ἐννοήσῃ ἄλλος τί λέγουν. Τώρα ὅμως, ποῦ ὅλος ἡ κόσμος ἐννοεῖ γαλλικά, ἡ προφύλαξις αὐτὴ εἶνε ἀνωφελής.

Εἶδες, ὅτι σοῦ ἀπήντησα, *Ἀρχισερατηγε Δέβετ*, ὅπως πάντοτε σοῦ ἀπαντῶ. Τώρα πλέον θὰ ἤρχισε τὸ Σχολεῖον, καὶ ὁ πόθος σου ἐκανοποιήθη· ἐκεῖ ἔχεις καὶ εὐρὺ στάδιον διὰ τὸ ξεσπάθωμα. Τοὺς χαιρετισμοὺς μου εἰς τὸν πατέρα σου, ὁ ὁποῖος μὲ τόσον ἐνδιαφέρον μὲ ἀναγινώσκει.

Ρόδιε Δόκιμε, [4Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν μοῦ περιγράφεις τὰς ἐπισκέψεις σου εἰς τὰ ἀξιοθέατα τῶν Ἀθηνῶν. Πραγματικῶς, τὸ πολυτιμότερον κειμήλιον τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου εἶνε αὐταί αἱ σημαῖαι τοῦ Ἀγῶνος, αἱ πρυπημέναι ἀπὸ τὰς σφαῖρας· καὶ εἶχες πολὺ δίκαιον νὰ συγκινηθῇς τόσον ἐπὶ τῇ θέᾳ των καὶ νὰ δακρύσῃς, —διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν σου.

Ἰδού, ἀνενέωσε τὴν συνδρομήν της διὰ τὸ 1903 καὶ ἡ ἀγαπητή μου *Ζαππὶς* [ΕΕΕ], ἡ ὁποία, ἀπόρριπτος πλέον τοῦ Γυμνασίου, θὰ μένῃ τώρα εἰς τὸ σπίτι, νοικοκυρὰ καὶ ἐλευθέρα νὰ μου γράφῃ συχνὰ καὶ νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ὅλους μου τοὺς Διαγωνισμούς. Τί ὡραία ἡ ἐπιστολή !

Καὶ σὺ παράπονα, *Ἰδανικὴ Γλυκύτης* ; Ἂν αἱ πληροφορίαι σου ἦσαν ὅπως μία ἀπὸ τὰς σημερινάς, βεβαίως δὲν τας ἐδημοσίευσα, οὔτε ἠμποροῦσα νὰ τας δημοσιεύσω. Πῶς εἰμπορῶ π : χ : νὰ φανερώσω τὴν πατρίδα τοῦ *Χαλκιδέως Διμοκοντόρου* ; Αὐτὸς εἰμπορεῖ νὰ μὴ θέλῃ.— Καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀγαπητὴ Αὔρα τῆς *Κερκύρας* ἔκαμε τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Τὸ *Ἄσμα Νηρηΐδος* μένει τώρα εἰς τὴν Ζάκυνθον· ἐκεῖ ἔχω ἕνα σωρὸ συνδρομητάς, καὶ ὅμως δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη κανένα. Καὶ μοῦ γράφει : «Μὰ πρέπει, ἀγαπητή μου, νὰ ἔχωμεν ἕνα σῆμα, καμμιὰ καρφίτσα μὲ τὰ ἀρχικά σου, ἢ μὲ τὴν εἰκόνα σου, ἢ ὅ,τι ἄλλο, τελοσπάντων κάτι νὰ ἔχωμεν διὰ νὰ γνωριζώμεθα. Τί ὡραῖα ποῦ θὰ εἶνε !..» Ἀλήθεια, πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ ἰδέα ; Λέτε νὰ κάμωμεν κανένα σῆμα ;

Καλὲ ἰδέτε ἐκεῖ τί σύμπτωσις ! Καὶ ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* μοῦ γράφει δι' ἰδιαίτερον σῆμα τῶν συνδρομητῶν,—ἔτσι ὅμως, ὡς ἐν παρόδῳ, εἰς ἓν ὄνειρον ποῦ ἔκαμεν ἐπὶ τῆς εἰκόνος, τὴν ὁποίαν παρίστανεν ὁ ὀψοκατάλογος τῆς *Κάκιας*. Ἀλλὰ ποῦ νὰ σάς τα λέγω ! εἶνε πολυλογία.

Ἀρχικαλαμπουριστά, [5Ε], ἔχω ὑπ' ὄψει μου τρεῖς εὐφυεστάτας ἐπιστολάς σου, καὶ τὴν μικράν σου κωμῳδίαν τὸ «Ἀῶρον τοῦ ἀνεψιοῦ.» Ἂν καὶ μία γελοιογραφικὴ σειρὰ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ καλὴν κωμῳδίαν, τὴν ἔχεις γράψῃ ἀρκετὰ καλά· ἐπίσης μοῦ ἤρεσε καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ «Φύλλου».

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμαν οἱ ὀψοκατάλογοι τοῦ *Κεντριοῦ* καὶ τῆς *Κάκιας*. Ὅλοι μοῦ γράφουν ἐνθουσιωδῶς καὶ τοις στέλλουν τὰ συγχαρητήριά των.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους : *Σκάνδαλον τῆς Τάξεως* (Κ. Λ. Ν.) *Αὐτοκίνητον* (Δ. Σ. ἡ πρότασίς σου εἰς τὸ προσεχές·) *Γιαμτσιμτσίκον* (★ ἔτσι ποῦ θά το καταλάβῃ κανείς!) *Νύμφην τοῦ Σηκουάνα* (Α. Κ. Π. ἰδού αὐτὸ ποὺ προτιμᾷς· σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς τόσον καλὰς διαθέσεις·) *Λάτριδα τῆς Ἑλλάδος* (Γ. Β. Γ. διὰ νὰ ἐγκρίνω καὶ τὸ ψευδώνυμόν τῆς ἀδελφῆς σου, πρέπει, κατὰ τὸν Κανονισμόν, νὰ μοῦ το γράψῃ ἰδιοχείρως καὶ νὰ μου στείλῃ 1 φρ. διάβασε καλὰ τὸν Ὀδηγόν μας εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον, διὰ νὰ συμορφώνεσαι, διότι βλέπω νὰ μου στέλλῃς Αἴνιγμα πρὸς δημοσίευσιν·) *Πικροδάφνην* (Γ. Χ. Ζ. αὐτὸ ἐξέλεξα καὶ συμμορφούμαι μὲ ὅσα γράφεις·) καὶ *Πειρατὴν τοῦ Εὐβοϊκοῦ* (Ι. Π. τὸ «κόλπου» εἶνε περιττὸν καὶ θὰ ἔκαμνε πολὺ μακρὸν τὸ ψευδώνυμόν σου· ὅσον διὰ τὸ προτιμώμενον, ἀνήκει εἰς ἄλλον.)

Ἀσπασμοί. Πληροφορίαι : ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* πληροφορεῖ τὸν *Μικρὸν Βιολιστήν*, ὅτι ἔχει ἓν ἔτος ποῦ διδάσκεται, καὶ τον ἐρωτᾷ ἀπὸ πότε διδάσκεται αὐτὸς καὶ εἰς ποίαν θέσιν εὑρίσκεται· ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν *Κωπηλάτιδα Κύθνου* καὶ της ζητεῖ ἀλληλογραφίαν· —ἡ *Ἀθῴα Καρδία* δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς *Ξανθῆς Μαυρομάτας* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν της· συγχαίρει δὲ ἀπὸ κερδίας τὴν *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν*, διὰ τὴν λαμπράν της ἐπιτυχίαν· —ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* ἐρωτᾷ τὸν *Ρωμαῖον Κικέρωνα* καὶ τὸν *Ἄγγελον Αὐγερινόν*, διὰ τίνος μέσου νὰ τοις ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει τὰ ὀνόματά των ; ἡ αὐτὴ ζητεῖ τὸ νέον ψευδώνυμον τοῦ *Νυκτοκόρακος* — ἡ *Δρῦς τοῦ Παρνασσοῦ* πληροφορεῖ τὸ *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* ὅτι το ἐνόησε — τὸ *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* πληροφορεῖ τὸ *Ἀταβύριον Ρόδου* ὅτι δὲν εἶνε κασανοπώλης· —ἡ *Παριστρία* ζητεῖ τὸ ὄνομα τῆς *Σεμνῆς Κόρης* — τὸ *Ταπεινὸ Γιασεμὶ* πληροφορεῖ τοὺς φίλους μου, ὅτι ἅμα συμπληρώσῃ λεύκωμα ἐξ 25 τετραδίων Μ. Μυστικῶν, θὰ βραβεύσῃ τὸ καλλίτερον δι' ἕνὸς ὡραίου χρυσοδέτου βιβλίου· —ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* εὐχαριστεῖ τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος* διὰ τὸν ἔπαινον· —ἡ *Λύρα τῆς Κερκύρας* ἀντασπάζεται τὴν *Σιωπηλὴν Νύκτα*, τὴν ὁποίαν πληροφορεῖ, ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα της καὶ ἀναμένει τάχιστα ἐπιστολή της — ἡ *Ἰδανικὴ Γλυκύτης* ἀσπάζεται τὴν *Ὀμίχλην*, καὶ την ἐρωτᾷ πῶς περγᾷ εἰς τὰς Ἀθήνας· —τὸ *Ἄσμα Νηρηΐδος* πληροφορεῖ τὸν *Πίθηκον τοῦ Βορνέου* ὅτι· δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν τῷ φανερόνει ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὅ,τι ὑποθέτει· — ἡ *Ἀκτινοβολοῦσα Σελήνη* ζητεῖ τάχιστα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Ἀμαρυλλίδος*, καὶ ἐρωτᾷ τὸν *Ριχάρδον Παρίσην* ἂν ἔχῃ ἀδελφὸν Μιχαήλ· —τὸ *Κορινθιακὸν Κῦμα* δέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ *Βοσκοῦ τῆς Ἐρήμου* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του· — ὁ *Γλυκύλαλος Ὄνος* δέχεται εὐχαρίστως τὴν ὑπὸ τοῦ *Λουλουδιοῦ τῆς Καρδιᾶς* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του· —ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* συγχαίρει τὸν *Ἀριστέα* διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Πολυτεχνείου· —τὸ *Κύκνειον Ἄσμα* πληροφορεῖ τὸ *Μολὼν Λαβέ*, ὅτι τοῦ ἔγραψεν αὐθημερὸν καὶ του ἐξανάγραψε· — τὸ *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν* ζητεῖ τάχιστα τῆς *Ἀνεμώνης τῶν Πατησίων* καὶ τοῦ *Ἀϊ-Λάϊφ τῶν Πατησίων* — *Θάμυρις* ὁ *Φιλάμμωνος* πληροφορεῖ τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* ὅτι το γνωρίζει, καὶ ἐρωτᾷ τὸ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* διατί δέν του γράφει· —ὁ *Ἀήττητος Ἕλλην* χαιρετᾷ τὸ *Ἀϊ-Λάϊφ τῶν Πατησίων*· — ἡ *Ἑρμῆτις* ἀσπάζεται τὴν *Μόνωσιν*, καὶ ὅσον διὰ τους σεισμούς, γνωρίζουσα τὸν χαρακτῆρά της, εἰμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐπέρασε· τῆς λέγει μόνον ὅτι τὴν ἀπεκάλεσαν... ἀθεόφοβη ! —ὁ *Ἀρχικαλαμπουρισῆς* πληροφορεῖ τὴν *Ἀμαρυλλίδα* καὶ τὸ *Ἄνθος Μαΐου*, ὅτι ἔχουν ἀνταλλάξῃ Μ. Μυστικὰ ὑπὸ ἄλλο ψευδώνυμον· — δι' ἄλλας δὲν ὑπάρχει σήμερον τόπος.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν : ἡ *Ἀθῴα Καρδία* μὲ τὸν *Ρωμαῖον Κικέρωνα*, *Μινώταυρον*, *Κελαϊδίστραν*, *Κιουκιουρίστραν* καὶ *Κρόταλον* — ὁ *Κουασιμόδος* μὲ τὴν *Χρυσῆν Πρώλιαν* — τὸ *Ἀσυλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* μὲ τὴν *Μέλισσαν τοῦ Ὑμηττοῦ*, *Κωφύκειον Ἄντρον*, *Ἥρωα τοῦ Σουλίου*, *Μινώταυρον* καὶ *Ρωμαντικὴν Καρδίαν* — ὁ *Ἐξόριστος Ναπολέων* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, *Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην*, καὶ *Κουασιμόδον* — ὁ *Γραικὸς* μὲ τὸν *Νοσταλγὸν Ἑλλήνα*, *Κωπηλάτιδα Κύθνου*, *Διαβολάκι τοῦ Πειραιῶς*, *Ζουλέϊκαν* καὶ *Μανταριοφάγον* — τὸ *Κορινθιακὸν Κῦμα* μὲ τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος*, *Ψάναν Δούλαν* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν* — ἡ *Βεατρίκη* μὲ τὸν *Θεσσαλικὸν Ὑάκινθον*, *Πειραϊκὸν Ἀστέρα*, *Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι*, *Μικρὰν Ἀμαζόνα* καὶ *Παιδικὴν Χαράν* — ἡ *Κωπηλάτις Κύθνου* μὲ τὸ *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς*, *Σκόνην τῶν Ἀθηνῶν*, *Χρυσὸ Περιστεράκι*, *Λευκὴν τῆς Καστέλλης* καὶ *Φιλοπάτριδα Ἴδα* — ἡ *Διονυσιὰς Πηγὴ* μὲ τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος*, *Γλυκεῖαν Ματιάν*, *Κατσαρομάλλων*, *Κουφιοκεφαλάκην* καὶ *Ποντικορνῆσι Κερκύρας* — ἡ *Ρωμαντικὴ Καρδία* μὲ τὴν *Φιλόμουσον Χαλκιδίδα*, *Φιλόμουσον Νεάνιδα*, *Γλυκεῖαν Αὐγὴν* καὶ *Δρῦν τοῦ Κάμπου* — τὸ *Ἄνθος Μαΐου* μὲ τὴν *Ἀθῴαν Καρδίαν*, *Ἐσμεράλδαν*, *Τρεμοσθῦνον* *Ἀστέρι*, *Χρυσανθεμίδα* καὶ *Δρῦν τοῦ Παρνασσοῦ* — τὸ *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι* μὲ τὸν *Σίρ-Λά-Φαλουλάζ*, *Ὀνειροπόλον Ψυχήν*, *Εὔσμον* *Ἄνθος* καὶ *Λαμπρὸν Κιθαρῳδόν* — ὁ *Πίθηκος τοῦ Βορνέου* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* — ὁ *Νιαγάρας* μὲ τὸν *Σλκηνὸν Βράχον* καὶ *Κεντρί* —τὸ *Τρελλόπαιδοτῶν Ἀθηνῶν* μὲ τὴν *Μόνωσιν* — τὸ *Διαβολάκι τοῦ Πειραιῶς* μὲ τὸν *Ἕλληνα Σημαιοφόρον*, *Ἀγνὸ Περιστεράκι*, *Γλυκύλαλον Ὄνον* καὶ *Ὑπερήφανον Λέοντα* — ἡ *Πειραϊκὴ Νύξ* μὲ τὸν *Νοσταλγὸν Ἕλληνα*, *Νοσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα*, *Μικρὸν Βιολιστήν*, *Μικρὰν Βιολίστριαν* καὶ *Τυδέα* —ἡ *Μελιχρὰ Ἀκτὶς* μὲ τὸ *Θεσσαλικὸν Ἄνθος*, *Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι*, *Θεσσαλικὴν Ἀκτῖνα* καὶ *Σὶρ-Λὰ-Φαλουλάζ* —ἡ *Κυκλαμιὰ* μὲ τὴν *Ρόδιαν Κυνηγέτιδα*, *Ἀθῴαν Καρδίαν*, *Σὶρ-Λὰ Φαλουλάζ*, *Ρομαντικὴν Καρδίαν* καὶ *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν* —ὁ *Πασίμαχος* μὲ τὴν *Ἀργυρόηχον Φωνήν*, *Πολύχρωμον Χρυσαλλίδα* καὶ *Φῶς τῆς Νυκτός* — τὸ *Μολὼν Λαβέ* μὲ τὴν *Ψάναν-Δούλαν*, *Σερπαντὲν* καὶ *Διαβολάκι τοῦ Πειραιῶς* —ὁ *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος* μὲ τὸ *Ἀταβύριον Ρόδου*, *Δαφνοστεφῆ Ναύαρχον*, *Κουκκουρίστραν*, *Ναυτοτοπούλαν τῆς Ἄνδρου* καὶ *Ξενιτευμένην Σιγωπίδα* — τὸ *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ* μὲ τὴν *Κυρίαν Τρομάραν*, *Ψάναν τοῦ Εὐρίπου*, *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου*, *Μινώταυρον* καὶ *Ἡρωΐδα τοῦ Ζαλόγκου* —ἡ *Θερινὴ Βροχὴ* μὲ τὸν *Ἄγγελον Χαρᾶς*, *Ζημιόγαταν*, *Ἀμαρυλλίδα* καὶ *Κιουκιουρίστραν* —ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* μὲ τὴν *Μόνωσιν*, *Ἐρυθρὸν Νέφος*, *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου*, *Ζωηρὰν Ὑπαρξιν* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν* —ὁ *Ἐρυθρὸς Σταυρὸς* μὲ τὴν *Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν*, *Ρομαντικὴν Καρδίαν*, *Μυροβόλον Κρῖνον*, *Χαμαικέρασον* καὶ *Σὶρ-Λὰ-Φαλουλάζ*.

Εἰδοποιοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν, ὅτι ἂν δὲν ἀποδώσουν τὰ ἀφειλόμενα τετράδια, δὲν θὰ ἴδωσι τοῦ λοιποῦ δημοσιευομένας προτάσεις των περὶ νέων ἀνταλλαγῶν. Κατὰ τὸ ληφθὲν γενικὸν μέτρον τώρα δημοσιεύονται αἱ προτάσεις μόνον ἐκείνων

λίτερα ἀπὸ τὸν παλαιόν.) *Βίσμαρκ* (ὁ ὁποῖος ἔχάρη πολὺ διὰ τὸν νέον Διαγωνισμὸν τοῦ Ξεσπαθώματος καὶ «φροντίζει πυρετωδῶς,» διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ἐλαχίστην ἐκδούλευσίν του εἰς τὸ προσφιλές του περιοδικόν·) *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* (ἡ ὁποία ὁλονὲν ξεσπαθώνει, καὶ τὴν εὐχαριστῶ πολύ·) *Ἐλπίδα Κόσμου* (βραβεῖον καὶ φύλλα ἑστειλα· σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλεστάτου σου ἐξαδέλφου.) *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* ([ΕΕΕ] διὰ τὰς ὡραίας ἐπιστολάς) *Ἀναστασίαν Π. Κτενᾶ, Λαλαγιᾶν* ([ΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου·) *Τηλέμαχον Κλεώπαν, Κίτρινο Ντόμινο, Ἐφεσιακὴν Μαργαρίταν, Καραμπαμπᾶν* ([Ε] εὖγε, πολὺ ὡραῖα τὰ λέγεις·) *Ἐφεσίαν Κόρην* (ὥστε λοιπὸν θὰ σε γνωρίσω προσωπικῶς; τί καλά! ὄχι, αἱ ἐρωτήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν δὲν ἀλλάζουν.) *Ταπεινὸ Γιασεμὶ* [Ε] διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ παιδιοῦ πού τὴν διηγεῖσαι τόσον εὔμορφα.) *Ἄριστον Ποδηλάτην* (ἔγιναν ὅσα γράφεις, καὶ ἡσύχασε.) *Φλογερὰν Ἀκτῖνα τοῦ Σουλίου* (βλέπω μὲ χαρὰν μου ὅτι τηρεῖς τὴν ὑπόσχεσίν σου.) *Μικρὸν Βιολιστὴν* (ἔστειλα·) *Πικραμένην Καρδοῦλαν* ([ΣΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου· μὴ περιμένῃς ὅμως νὰ παντήσω εἰς τὸ «διατί» σου· τὰ ἴδια αἰσθάνονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, — ὅσοι αἰσθάνονται, — ὀλίγοι εἰμποροῦν νὰ τα ἐκφράζουν, καὶ κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ τα ἐξηγήσῃ.) *Ἀγριοτριανταφυλλιάν, Λίγειαίαν Ἀθηνᾶν* (ἔστειλα·) *Μέλλοντα Δόκιμον* (διότι δὲν εἶνε ἀκόμη καιρός·) *Πλανήτην Ἀφροδίτη* (εὐχαριστῶ· ἐὰν μάθης νέαν διεύθυνσιν, μὲ εἰδοποιεῖς, παρακαλῶ·) *Αὔραν τῆς Κερκύρας* (ὄχι, ὄχι, δὲν εἶνε αὐτή!) *Ροδόπην Ροδοπούλου* (ἐλήφθη ἐγκαίρως· χαίρω ποῦ ἔγινες καλά·) *Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην* (βεβαίως, καθὼς λέγεις. δὲν θὰ εἶχεν εὐγενῆ αἰσθήματα αὐτός πού ἐξεφράσθη ἔτσι· ἀλλὰ μὴ δίδης καὶ τόσην σημασίαν!) *Ἀμαρυλλίδα* (δὲν παίω ἐγὼ· αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον εἶχες κάτωθεν τῶν προτάσεών, αὐτὸ ἔβαλα· ὥστε τὸ λάθος ἰδικόν σου·) *Κορινθιακὸν Κῦμα* (περιμένω τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξειδίου σου καὶ τῆς νέας σου διαμονῆς·) *Νευρόσπαστον* (μὰ τί εὐχὴ Θεοῦ! ἕξη μῆνες ἐβάσταξεν αὐτὴ ἡ φοβερὴ ζέστη, ποῦ δὲν σε ἄφινε νὰ μου γράψῃς... ἆ, ὄχι, ἐξέχασα, ἦταν ἀκόμη καὶ τὰ παιγνίδια, καὶ ἡ τρέλλες· ἔ, πάλι καλά!) *Συριανὴν Ξαρθοῦλαν* (ἐμπρὸς λοιπὸν!) *Μικρὸν Ἰθακήσιον* (βάλε το λοιπὸν καλὰ εἰς τὸν νοῦ σου — αὐτὸ ποῦ λέγεις καὶ ἕν ἄλλο ἀκόμη; ὅτι δὲν στέλλουν Αἰνίγματα, παρὰ μόνον ὅταν προκηρύσσεται Διαγωνισμός.) *Ἀδελαΐδα* (ἔστειλα· πῶς σου ἐπέρασε τέτοια παράξενη ἰδέα;...) *Οἰδίποδα Τύραννον* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά·) *Μανταρίνι τῆς Χίου* (ἔστειλα τὰ φυλλάδια·) *Πίθηκον τοῦ Εὐρνέου* (εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντᾷ ὁ Ὀδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ·) *Κύκνειον Ἆσμα* (ἐκατάλαβα! ἐκατάλαβα! προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις·) *Τρελλόπαιδο τῶν Ἀθηνῶν, Θάμυριν τὸν Φιλάμμωνος* (μὰ εἶνε δυνατόν; τὸ πιστεύεις καὶ σὺ ὁ ἴδιος αὐτὸ πού μου γράφεις;) *Δρόσον τῆς Ἐρήμου, Σταυρὸν τῆς Θαλάσσης* (ἔχει καλῶς·) *Πράσινο Χαβιάρι* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· τὸ χαρτὶ τῆς Καλλιγραφίας πρέπει νὰ εἶνε ἀχαράκτωτον·) *Κατσαρομάλλων* (ἔτσι; χωρὶς γράμμα;..) *Κυκλαμὶν* (ὁ κάμενος ὁ μπαμπᾶς! πόσον μάγαπούσε!.. καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐνέπνευσε τὴν ἴδιαν ἀγάπην εἰς τὰ καλὰ παιδιά του·) *Ἀήττητον Ἕλληνα* (νόστιμον θὰ ἦτο ἂν ὁ κ. Παπαδόπουλος σὲ ὑπεδέχετο διαφορετικά· ἀφ' οὗ εἶσαι τόσον καλὸς φίλος, βέβαια σὲ ὑπεδέχθη «φιλικώτατα»·) *Ἐρημίτιδα, Δημήτριον τὸν Φαληρέα* (δὲν πειράζει τόσῳ μικρὸν πρᾶγμα· οἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) *Κλάδον Ἐλαίας* (πῶς διεσκέδασες λοιπὸν εἰς τὴν πανήγυριν; λαμπρά, δὲν ἀμφιβάλλω.) *Ποντικονῆσι Κερκύρας* (ἔχω πολλούς·) *Ἐρυθρὸν Νέφος* ([ΕΕ] διὰ τὴν εὐφυεστάτην ἐπιστολήν) *Μαλτέζον*.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *19 Σεπτεμβρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ "ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς: **4.5.6.7.11.15, 16.17.18.19.20.21.22.23**) πρὸς δραχ. 1 ἕκαστος διὰ τους ἐν Ἀθήναις, πρὸς δραχ. 1,10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς φράγκον χρυσοῦν 1 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: **1, 3, 8, 9, 12.13, 14.24**) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ **10**ος πληρεάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. **3**. — Χρυσόδετος φρ. **6**.

ΤΟΜΟΙ 3: τῶν ἐτῶν 1899, 1900 καὶ 1901, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 7.—Χρυσόδετος φρ. **10**.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψω τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἱπαφείῳ μας εἰς φακίλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 50 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

442. Συλλαβόγριφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε ἐπίρρημα
Ζῷον, τὸ δεύτερόν μου,
Καὶ σπίτια κτίζεις κι' ὅ τι θέ;
Ἀπὸ τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ Γερασίμου Α. Λασκαράτου

443. Στοιχειόγριφος.

Βουνὸν εἶμαι τῆς Ἑλλάδος,
Καὶ οὐδεὶς με ἀγνοεῖ·
Τὸ κεφάλι μου ἂν χάσω
Θὰ μου μείνῃ ὅλο η...

Ἐστάλη ὑπὸ Γερασίμου Α. Λασκαράτου

444. Ἀναγραμματισμός.

Πρόσωπόν τι τῆς Γραφῆς,
Αὖτα, ἀνεγραμματίσθη,
Κ' ἕνα ζῷον παρευθύς,
Κερασφόρον ἀπηρτίσθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης

445. Λίζυγον.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★	Νάντικατασταθοῦν οἱ
★ ★	ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
★ ★	μάτων οὕτως ὥστε
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★	νὰναγινώσκωνται: ὁ-
★ ★ ★ ★	ριζοντίως, ἄνω Γῆ-
★ ★	γας, κάτω ἥρως τῶν
★ ★	Τρώων, καθέτως δὲ
★ ★	κατὰ σειρὰν ἐξ ἀρι-

στερῶν: θεὸς Αἰγύπτιος, οὐράνιον σῶμα, ἀστερισμός, Νηρηΐς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος Δίρφης

446. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.

Ἐὰν ἀφαιρεθοῦν *τρία* γράμματα ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ τὰ ὑπόλοιπα συνδεθῶσι καταλλήλως ἄλλ' ἄνευ μεταθέσεως, σχηματίζεται ἀρχαῖον γνωμικόν:

πονῶ, μῦθος, νέος, μεῖον, σῆψις, εὐθύς, δρέπω, σωθέν, Παίων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης.

447. Παίγνιον.

(5,6,3,4,2,1,7,8,9, +++ — — xx :) = 90

Νὰ τεθῶσι τὰ σημεῖα καταλλήλως (ἀλλάζοντα θέσιν) μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, (οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ λάξουν τὴν θέσιν των) οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐξίσωσις, ἡ δίδουσα τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν 90.

Ἐστάλη ὑπὸ Γερασίμου Α. Λασκαράτου

448.—450. Μεταμορφώσεις.

1.—Τὸ *σκότος* δι' 8 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *φῶς*.
2.—Τὸ *φῶς* διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *ἀστήρ*.
3.—Ὁ *ἀστὴρ* διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Ἥλιος*

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης

451. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Μεσοστιχίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' *ἑνὸς ἄλλου*, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τὰ μεσαῖα γράμματα νὰποτελοῦν ἀρχαίαν πόλιν τῆς Αἰγύπτου.

μόσχος, ἑνικός, μακρός, σφόδρα, κείρων, σπόρος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης

452. Ἐλλιποσύμφωνον.

ἀιοαωαα - ιοοοιαα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης

453. Γρῖφος.

το
το το πε
το καλ το Ν ——— μαῦρο, τίς;
το το ἀκτῆ
το το

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίρφης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 29 καὶ 30.

322. Δωδώνη (δδ, δδ, νή.) — **323.** Καλύψω-Καλυψώ. — **324.** Ἄρμα-Ραμᾶ. — **325.** (Ἀκυροῦται). — **326.** *Ἄνθρωπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει.* (Ἡ ἀνάγνωσις ὁριζοντίως κάτωθεν, ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰριστερᾶ, εἶτα ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιᾶ, καὶ οὕτως ἐναλλάξ.)— **327.** *Λαμία* (κΑΙ ΜΑΛιστά...) — **328-332.** (Ἀκυροῦται.) — **333.** ΑΘΗΝΑΙ (ΑΙγινᾶ, ΘΑλεια, ΗΝία, ΝΗσσα, ΑΘηνᾶ, ΙΑσων.) — **334.** Οὐδὲν πατρῴας χθονὸς ἀνδρὶ φίλτερον. — **335.** Ὁ Διομήδης εἷς ἦν τῶν ἡρώων.

336. Γύθειον (Γῆ, θεῖον.)—**337.** Μάνη (μά,νή) —**338.** Παιώνιος-αἰώνιος.

339. ΓΑΛΑ (ΑΛλΑΓή...)
ΑΝΗΡ (ΚανάΡΗΝ Απεθανάτισε...)
ΑΝΘΗ (ΗΘΗ Λαμπρύνουν...)
ΑΡΗΣ (ΙριΣ ΗΡΑ...)

340. ΗΜΕΡΑ
ΙΑΙΟΝ
ΓΑΙΟΣ
ΣΟΛΩΝ
ΣΑΥΡΑ

341-342. 1, Ἡ Μῆλος (μῦλος). 2, Ἡ Τῆνος (τίνος;)— **343-345.** 1, Ἄλυς. 2, Τάμεσις 3, Πάδος.— **346** α') διὰ τοῦ Δ: *Ἀθάμας, θάλασσα.σάραξ, Ἀλάμβρα.*—β') τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ι: *ἰΜάς, θΑλία, αΙξ, ΔΑμία*= ΜΑΙΑ.— **347** Λείπει ὁ γάτος καὶ χορεύουν τὰ ποντίκια.— **348.** Τύχῃ μὴ πίστευε.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[*Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ ὅτι τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνονται ὡς 10 λέξεις.*]

Ἐπειδὴ ἀναχωρῶ δι' Ἀλεξάνδρειαν, εἰδοποιῶ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφισιᾷ συνδρομητάς, ὅτι δὲν θὰ παρευρίσκωμαι πλέον εἰς τὸν σταθμὸν Κηφισιᾶς κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας. — Ἰωάννης Καζούλλης. (Β—65)

Ἡ Γαλλικὴ διὰ τῆς Μητρικῆς μεθόδου. Ἐφαρμογὴ εἰς οἰκογενείας καὶ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Πληροφορίαι καὶ δι' ἐπιστολῆς παρὰ τῷ κυρίῳ Λεων. Κότσικα, ὁδὸς Δερβενίων, 17, Ἀθῆναι. (Β—66)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν.— Βασιλικὴ Λουκάκη, ὁδὸς Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, Πειραιεύς. (Β—63)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' —Τόμ. 9ον Ἐν Ἀθήναις, 5 Ὀκτωβρίου 1902 Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 40

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Ὅταν ἡ σχεδία προσέκρουσε κατὰ τῶν βράχων, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν δίνην, αὐτὸς καὶ ὁ Λί- Μάϊ.

— Ὁ Λί- Μάϊ;... ἀνέκραξεν ὁ Μαξ Οὐμπέρ!

— Ποιός... Λί - Μάϊ;... εἶπε καὶ ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Ναί... Λί- Μάϊ... ἔτσι τὸν λέγουν. Μοῦ ἔδειχνε τὸν ἑαυτόν του καὶ μου ἔλεγε: Λί-Μάϊ! Λί - Μάϊ!

— Ὥστε ἔχει ὄνομα;

— Βεβαιότατα, Τζών... Ἀφ' οὗ ὁμιλῇ κανείς, ἀφ' οὗ δίδῃ ὀνόματα εἰς τὰ ἄλλα πράγματα. δὲν εἶνε φυσικὸν νὰ δώσῃ ἓν ὄνομα καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του; παρετήρησεν ὁ Μαξ Οὐμπέρ

— Τότε λοιπόν, ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, μήπως καὶ αὐτὴ ἡ φυλή, αὐτὸς ὁ λαὸς — ὅπως θέλετε,—ἔχει ἐπίσης τόνομά του;

— Ναί... λέγονται Βάγδδοι... ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας. Ἄκουσα πολλὲς φορὲς τὸν Λί - Μάϊ νὰ τους λέγῃ Βάγδδους.

Ἡ λέξις αὕτη, τφόντι, δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κόγγου. Ἀλλά, εἴτε Βάγδδοι εἴτε μή, οἱ ἰθαγενεῖς εὑρίσκοντο ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ ρίου, ὅταν συνέβη τὸ δυστύχημα. Ἔτρεξαν εἰς τὸν φραγμὸν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ ρεῦμα, πρὸς βοήθειαν τοῦ Λί - Μάϊ καὶ τοῦ Λάγκα. Οὗτος λιποθυμήσας, δὲν ἐνεθυμεῖτο τί συνέβη κατόπι, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι οἱ φίλοι του εἶχον πνιγῇ εἰς τὴν δίνην.

Ὅταν ὁ Λάγκας συνῆλθεν, εὑρέθη εἰς τὸς ἀγκλλας ἑνὸς εὐρώστου Βάγδδου, αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ Λί Μάϊ, ὁ ὁποῖος Λί-Μάϊ εὑρίσκετο εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς «νγκόρας», τῆς μητέρας του! Ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι, ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἀνευρεθῇ ὑπὸ τοῦ Λάγκα, ὁ μικρὸς εἶχε παραπλανηθῇ εἰς τὸ δάσος, ὅπου οἱ γονεῖς του περιεφέροντο εἰς ἀναζήτησίν του. Γνωρίζομεν πῶς ὁ Λάγκας τὸν ἔσωσε, καὶ πῶς, ἄνευ αὐτοῦ, ὁ μικρὸς θὰ ἐχάνετο εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ρίου Γιοχάουζεν.

Μὲ καλὴν μεταχείρισιν, μὲ πολλὴν περιποίησιν μάλιστα, ὁ Λάγκας ὡδηγήθη εἰς τὸ χωρίον τῶν Βάγδδων. Ὁ Λί-Μάϊ δὲν ἤργησε νὰνακτήσῃ τὰς δυνάμεις τοῦ. Ἦτο ἀσθενὴς μόνον ἀπὸ τὴν ἐξάντλησιν, ἀπὸ τὴν ἀσιτίαν καὶ ἀπὸ τοὺς κόπους. Ἀφοῦ ὑπῆρξεν ὁ προστατευόμενος τοῦ Λάγκα, ἔγινε τώρα ὁ προστάτης του. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Λί-Μάϊ ἐδείχθησαν εὐγνώμονες. Ἀφ' οὗ καὶ τὰ ζῷα ἀκόμη αἰσθάνωνται εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ὁπωσδήποτε εὐεργετοῦντας αὐτά, διατὶ νὰ μὴ τὴν αἰσθάνωνται καὶ τὰ ὄντα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προφανῶς ἦσαν ἀνώτερα ζῴων;

Τελοσπάντων, τὴν πρωΐαν ἐκείνην, ὁ Λάγκας εἶχεν ὁδηγηθῇ ὑπὸ τοῦ Λί-Μάϊ ἔξωθεν τῆς καλύβης. Διὰ ποῖον λόγον; τὸ ἠγνόει. Ἀλλ' ἀπὸ μέσα ἠκούοντο φωναί, καὶ ἀκροασθείς, ἀνεγνώρισε τὰς φωνὰς τοῦ Τζὼν Κὸρτ καὶ τοῦ Μαξ Οὐμπέρ...

Αὐτὰ εἶχον συμβῇ ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ των παρὰ τὸν φραγμὸν τοῦ ρίου Γιοχάουζεν

—Πάει καλά, Λάγκα, πολὺ καλά! εἶπεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ· ἀλλὰ ἡμεῖς πεθαίνομεν τῆς πείνας, καὶ πρὶν ἐξακολουθήσῃς τὴν διήγησίν σου, ἂν ἠμπορῇς, μὲ τὰ ἰσχυρὰ μέσα ποῦ ἔχεις ἐδῶ...

Ὁ μικρὸς ἰθαγενὴς ἐξῆλθε, καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπιστρέψῃ φέρων ἀρκετὰ τρόφιμα: ἕνα μεγάλο κομμάτι βουβάλου ψημένον, πέντε ἓξ καρποὺς ἀκακίας ἐκ τῶν λεγομένων «ἄρτος πιθήκων», βανάνος νωπάς, καὶ, εἰς μίαν κολοκύνθην, δροσερὸν ὕδωρ, ἀναμεμιγμένον μὲ τὸν γαλακτώδη χυμὸν ἑνὸς δένδρου.

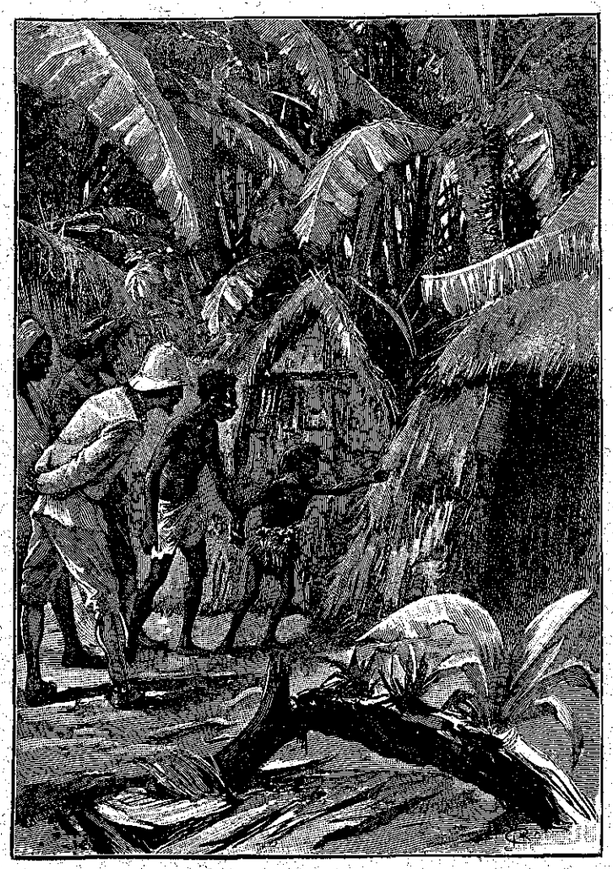

« Ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ μικροῦ ἀγρίου.» (Σελ. 314, στ. γ'.)